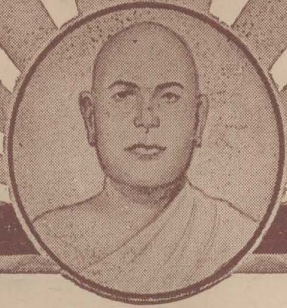
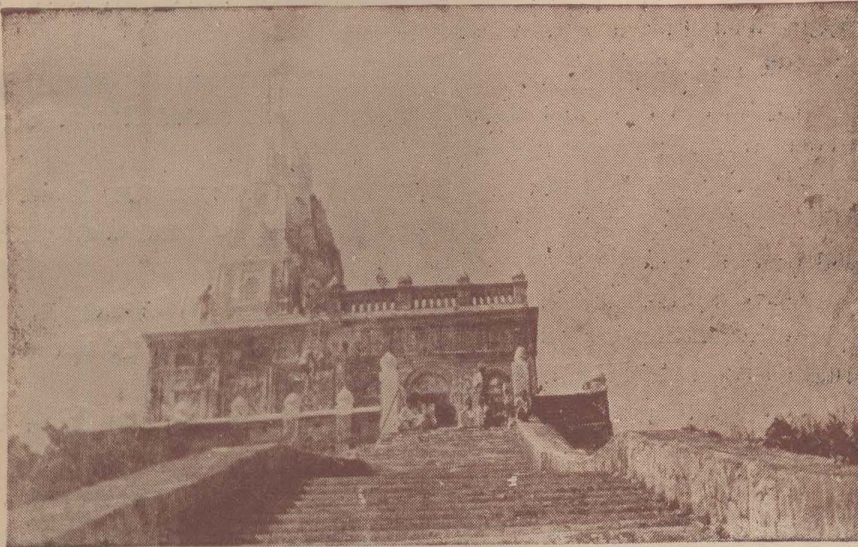

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

સમેતશિખર તીર્થનું મુખ્ય જિનાલય

પુસ્તક ૫૫

અંક ૪

પ્રકાશક:-
શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

મહા

સં. ૨૦૧૪

અનુક્રમણિકા

૧ પ્રસાથોગ	(શ્રી હરિપ્રસાદ શાસ્ત્રી)	૪૯
૨ ઘાની મેઘ	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ 'સાહિત્યચંદ')	૫૦
૩ વાચક જશનાં નિશ્ચય અને વ્યવહારને અંગેનાં સ્તવનો	(શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા M. A.)	૫૨
૪ સ્વાશ્રી યનો : ૮	(અનુ. વિકુલદાસ મૂ. શાહ)	૫૮
૫ સાચી વિદ્યા	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૬૦
૬ સત્તરભેદી પૂજા-સાર્થ (સંપૂર્ણ)	(પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ય)	૬૨
૭ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો ૬૦ મો વાર્ષિક રિપોર્ટ		

સ્વીકાર

કાવ્યાનુશાસનમ્ : પ્રકાશક શ્રી વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વર જ્ઞાનમંદિર-ખોટાદ (સૌરાષ્ટ્ર) કા. ૧૬ પેજ પૃષ્ઠ ૧૨૬, મૂલ્ય રૂ. ૨-૮-૦.

કાવ્યશાસ્ત્રના જુદા જુદા અંગો ઉપર કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યે 'કાવ્યાનુશાસન' લખીને ગુજરાતને ભાગ્યશાળી બનાવ્યું છે. તેઓશ્રીનો આ ગ્રંથ સાહિત્યપ્રેમી જનતામાં સુપ્રસિદ્ધ છે.

આ ગ્રંથ ઉપર આચાર્ય વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વરજી મહારાજે 'પ્રકાશ' નામની વિશદ ટીકા રચી છે, જેનો પ્રથમ ભાગ પ્રગટ થઈ ગયો છે. વિદ્યાર્થીઓને સાહિત્યમાં પ્રવેશ કરવાની સુગમતા રહે તે દૃષ્ટિએ આચાર્ય વિજયલાવણ્યસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય પં. સુરીરાવવિજયજી ગણિવર્યે 'કાવ્યાનુશાસન' ઉપર 'અવચુરિ' નામની ટીકા લખી છે. તે આ ગ્રંથમાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

પ્રયાસ ઘણો સુંદર છે.

ગ્રંથ પ્રકાશન અંગે એક યુદ્ધસ્થ તરફથી મદદ મળી છે. એમ છતાં આ ગ્રંથની કીમત રૂ. ૨-૮-૦ રાખવામાં આવેલ છે તે પ્રમાણમાં વધારે ગણાય.

શ્રી નવતત્ત્વ પ્રકરણ : (પ્રથમ ભાગ) પદ્યાનુવાદ અને વિવેચનકાર: આ. શ્રીમદ્ વિજયલાવણ્ય-સૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન પં. મુનિશ્રી દક્ષવિજયજી ગણિવર્ય મહારાજ, પ્રકાશક શ્રી લાવણ્યસૂરીશ્વર જ્ઞાનમંદિર-ખોટાદ (સૌરાષ્ટ્ર).

'નવતત્ત્વ' એ જૈન દર્શનનું મૌલિક પ્રતીક છે. આપણા પાંડય-પ્રકરણો પૈકીનું એ એક મહત્ત્વનું અંગ છે.

આ પ્રકરણનો પં. શ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજે પદ્યાનુવાદ આજથી પંદર વરસ પૂર્વે કરેલો અને તે કાવ્યાનુવાદ 'આત્માનંદ પ્રકાશ'માં ક્રમશઃ પ્રગટ કરવામાં આવેલ.

તમામ પદ્યોને વધુ સ્પષ્ટ કરવું તેમજ વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ તેની તુલના કરવું સરળ વિવેચન પણ પં. શ્રીએ લખ્યું છે જે આ ગ્રંથમાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

આમ તો પ્રકાશક કહે છે તેમ આ ગ્રંથ ઘણા લાંબા ગાળે પ્રગટ થાય છે અને તે પણ સમયના અભાવે અધૂરો રાખવામાં આવેલ છે. એટલે આ ગ્રંથમાં નવતત્ત્વ મૂળ તેના કાવ્યાનુવાદ અને અશ્વત્ત્વ સુધીનું વિવેચન રજૂ કરવામાં આવેલ છે. એટલે હજી બાકીના સાત તત્ત્વોનું વિવેચન અપ્રગટ રહે છે.

પૂ. પં. શ્રીએ નવતત્ત્વના કંઠણ વિષયને સફળ બનાવવાનો સારો પ્રયાસ કર્યો છે, તેમજ બાકીનો ભાગ હવે સત્વરે પ્રગટ કરવામાં આવે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

અભ્યાસના ગ્રંથમાં જે અશુદ્ધિઓ રહેવા પામી છે તે જરૂર સાહે તેમ છે. હવેના પ્રકાશનો વધુ શુદ્ધ અને તેની કાળજી રાખવા પ્રકાશકને વિનંતિ.

શ્રી જાત્યાનંદ પ્રકાશ

વર્ષ ૫૫ મું]

સં. ૨૦૧૪ માહ

[અંક ૪

પ્રજ્ઞાયોગ

આયુર્વેદમાં ચરકે ચાર પ્રકારના યોગ-વ્યવહાર ગણાવ્યા છે. હીનયોગ, અતિયોગ, મિથ્યાયોગ અને પ્રજ્ઞાયોગ. દેહના પોષણમાં જરૂરી પ્રમાણની કમી રહે તે પ્રકારનો વ્યવહાર તે હીનયોગ-ગળ ઉપરાંતનો ઉપલોગ કરવો તે અતિયોગ. રૂતુ, સમય, દેશ, સ્થળ, વય અનુસાર વિપરીત હોય તે પ્રકારનો વ્યવહાર તે મિથ્યાયોગ. આરોગ્ય અને દીર્ઘઆયુષ્ય ઇચ્છનારે આ ત્રણે પ્રકારના યોગોથી દૂર રહી દેહના પોષણ પરત્વે પ્રમાણસર વ્યવહાર રાખવાનો પ્રજ્ઞાયોગ કેળવવાની લલામણ કરવામાં આવી છે.

આ સિદ્ધાંત જીવનના સર્વવિધ વ્યવહારને લાગુ પડે છે. સમય અને સ્થળ, શરીર અને બુદ્ધિ, કુટુંબ અને સમાજ, આદર્શ અને વ્યવહાર, -એ સર્વ સ્થિતિને યજ્ઞાલમાં રાખી જે પોતાની તમામ પ્રકારની રહેણીકરણીમાં હીનયોગ, અતિયોગ કે મિથ્યાયોગને વશ થયા વિના પ્રજ્ઞાયોગથી વર્તે છે તે જીવનમાં લાંબો વખત પરમ આનંદની અનુભૂતિ પામે છે. ગીતામાં પણ અકર્મ તેમજ વિકર્મ તજીને કર્મપરાયણ રહેવાનો બોધ આપેલો છે. અહિં અકર્મની સાથે અતિકર્મનો સમાવેશ ગણી શકાય. ધર્મશાસ્ત્રમાં ય ધર્મ, અર્થ અને કામમાં કોઈ એકના અહંપસેવન કે અતિસેવનને તજી ત્રણે પુરૂષાર્થોનું પ્રમાણસર સેવન કરી મોક્ષના અધિકારી બનવાનું વિહિત કર્યું છે. લગવાન બુદ્ધિ પણ દેહદમન તેમજ વિષયભોગ એ બંને છોડા છોડી મધ્યમ માર્ગના આદર્શનો સાક્ષાત્કાર કરેલો આ સમત્વયોગ એ પ્રજ્ઞાનું પરમ લક્ષણ છે. આ પ્રજ્ઞાયોગ એ સપ્રમાણ જીવનવ્યવહારનું પરમ લક્ષણ છે. આ યોગદ્વારા દેહ, મન અને આત્મા સત્, ચિત્ અને આનંદના અમૃતપદને પામે છે.

શ્રી હરિપ્રસાદ શાસ્ત્રી

દા ની મે ઘ

[વસંતતિથક્કા ૭૬]

આકાશમાં વિમલ ઉજવલ મેઘપંક્તિ
ધારે ઘણા વિવિધ રૂપ વિચિત્ર કાંતિ
દોડે ભુઓ સમરમાં જિમ ઇંદ્રસેના
હુંકાર ઉગ્ર ધરતી ધરી રૂપ નાના. ૧.

એ ગર્જના મફતની નહીં કાયંકારી
આપે ન તોય જગને ફલ શાંતિકારી
ગર્જે ન વર્ષા કરે અવનિ ન લાધે
આપે ન બિંદુ જલનું ધન અમ્લ કાળે ૨

એવા ઘણા કુપણ છે ધનિકા ધરામાં
છોડી ગયા ધન બધું નિજના ઘરોમાં
ગાભ્યા ઘણા પણ કદી નહીં એહ વધ્યા
આપ્યું ન જ્ઞાન પણ જ્ઞાનવની જ અર્થો ૩.

ખીજા ઘનો પણ દિસે બહુ રથામ વર્ણ
ધૂમાકૃતિ પ્રચૂર મંગલ તોયપૂર્ણ
એ નમ્રભાવ ધરતા અવનિ સમીપ
રાત્રિ કરે દિન છતાં થઈ ઇંદ્રરૂપ ૪.

ગળું કરે જનતણે બહુ હર્ષધેલા
વિચ્છમત્કૃતિ સુ મંગલ મેઘમાલા
વર્ષે ધરાધર સુમાકૃતિ તોયમાલા
હર્ષે ભર્યા જન સહુ કૃપિ પુત્ર માલા ૫.

એ જ્ઞાનવીર જગમાં સહુ લોકમાન્ય
ને વંદ્ય પૂજ્ય ગમતા જગમાંહી ધન્ય

દાની મેઘ

૫૧

લક્ષ્મી ગણે કષ્ટિય અંધાર ને અસાર
તેથી સુરોગ્ય વિનિયોગ કરે અપાર ૬.

દાને વધે બહુલ એ કમલા નિતાંત
વાધે સુપુણ્ય જગમાં વધતું અનંત
ત્યાગે બને જિમ જગપ્રિય મેઘરાજ
દાતા બને જગતમાં પ્રિય સૌખ્યભાજ ૭.

નિષ્કામ દાન જગમાં વખણાય નિત્ય
જે મેઘ તુલ્ય ગણવું બહુમાન્ય સત્ય
એ કીર્તિ ને ઉચિત વા અતુક પનાથી
ધર્મોથ' ને અભયરૂપ સુદાન તેથી ૮.

માટે કરો પ્રચુર દાન જ સુજ્ઞા હાથે
તે પુણ્ય ફક્ત રહેશે નિજ આત્મ સાથે
તે મેઘ સદૃશુર બનો મમ દાન કાજે
બાલેન્દુ દાનમહિમા સ્વમુખે વિરાજે ૯.
સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ-મ્મલોગામ

સમાન દૃષ્ટિ

સર્વ જગત્ કર્મને જ આધીન છે એમ બધીને ઉત્તમ પુરુષો સુખમાં હર્ષ પામતા નથી તેમ દુઃખથી બીના નથી. કારણકે એમનો કોપાગ્નિ પર્વત સરખાનો પણ ક્ષમ્યમાનમાં નાશ કરવાને શક્તિમાન છે એવા રાજાઓને પણ કર્મની વિચિત્રતાને લીધે અનેક વખત શિક્ષાના સુકાં સાંસાં પચ્યા સાંભળ્યા છે. શુભ કર્મોનો ઉદય થયે છતે, કુળ કે બળિ વગરનો પુરુષ પણ ક્ષણવારમાં મહાન રાજ્યસમૃદ્ધિને પામે છે. આમ કર્મસૃષ્ટિની વિષમતાને લીધે મહાત્મા પુરુષોનો તેના તરફ અનાદર હોય છે. પ્રથમ એણી પર ચડેલા શ્રુતકેવળી પણ અશુભ કર્મના ઉદયથી બહુલ સંસારી થાય છે. ત્યારે બીજાનું તો શું જ કહેવું? સર્વ સામગ્રી નજીક જ પડી રહે છે અને કર્મવિપાક કાર્યના અંત સુધી પહોંચે છે. માટે કર્મ-વિપાકનું ધ્યાન કરતાં જે મહાત્માઓ સમાન દૃષ્ટિ ધારણ કરે છે તેઓ જ સમ્યક્દાનદા બોક્તા થાય છે.

ઉપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ

વાચક જશનાં^૧ નિશ્ચય અને વ્યવહારને અંગેનાં સ્તવનો

પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

સ્તવનના વર્ગ-વાચક યશોવિજય ગણિએ જેટલાં સ્તવનો રચ્યાં હશે એ બધાં સચવાઈ રહ્યાં છે કે નહિ એ પ્રશ્ન બાબુ ઉપર રાખીએ તો એમ કહી શકાય કે ગુજરાતીમાં અને હિન્દીમાં રચાએલી જે કૃતિઓને ‘સ્તવન’ તરીકે ઓળખાવાય છે તેની સંખ્યા ૧૬૦ની છે. એમાંનાં ધણીખરાં સ્તવનો તો ભક્તિ-પ્રધાન છે બ્યારે દાર્શનિક બાબતોને સ્મૂ કરનારાં સ્તવનો ગણ્યાગાંઠ્યાં છે. એમાં નિશ્ચય-નય અને વ્યવહાર-નય વિષે મહત્ત્વપૂર્ણ માહિતી પૂરી પાડનારાં એ સ્તવનો છે. એ બંનેને ગૂર્જર સાહિત્યસંગ્રહ- (વિભાગ ૧)માં નામ લખિત નામે સ્થાન અપાયું છે:-

(૧) નિશ્ચય વ્યવહારગર્ભિત શ્રી શાંતિ-જન-સ્તવન (પૃ. ૧૯૭-૨૦૫)

(૨) નિશ્ચય વ્યવહારગર્ભિત શ્રી સીમંધર-સ્વામી સ્તવન (પૃ. ૨૦૬-૨૧૧)

પરિભાષુ-આ પૈકી પ્રથમ સ્તવનમાં છ ઢાળ છે અને અંતે એક પદ્યનો ‘કળશ’ છે, બ્યારે બીજા સ્તવનમાં ચાર ઢાળ છે અને અંતે એક પદ્યનો ‘કળશ’ છે. પ્રથમ સ્તવનની ઢાળોની કડીઓની સંખ્યા નીચે મુજબ છે :-

૫, ૬, ૮, ૭, ૧૦ અને ૯.

દ્વિતીય સ્તવનની ઢાળોની કડીઓની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે છે :-

૧૨, ૧૨, ૧૦ અને ૬.

આમ પ્રથમ સ્તવનમાં ઢાલ પૂરતી ૪૬ કડી છે,

૧. “નિશ્ચય-નય અને વ્યવહાર-નય પરત્વે વાચક યશોવિજય ગણિનું વક્તવ્ય” નામનો મારો જે લેખ “આત્મા-નંદ પ્રકાશ” (પૃ. ૫૪, અ. ૫-૬)માં છપાયા છે તે આ બે નયને અંગે વિશેષ માહિતી પૂરી પાડે છે.

બ્યારે દ્વિતીયમાં ૪૦ કડી છે. આ બંને સ્તવનના ગ્રંથાગ્ર કાષ્ઠ સ્થળે નોંધાયેલા હશે. એ ઉપરથી બેમાં કયું મોટું છે તે જેમ ઝટ કહી શકાય તેમ બંને સ્તવનનાં પૃષ્ઠો વીગેરે જોતાં પણ કહી શકાય તેમ છે અને એ હિસાબે પ્રથમ સ્તવન દ્વિતીય કરતાં પરિભાષુમાં મોટું છે, જો કે મારા નમ્ર મત પ્રમાણે મહત્તામાં તો દ્વિતીય સ્તવન યડિયાતું છે.

દેશી અને રાગ-પ્રથમ સ્તવનની છ ચે ઢાલ બિન બિન દેશીમાં રચાયેલી છે. પહેલી ઢાલ માટે કાષ્ઠ દેશી કે રાગના નામનો પણ ઉલ્લેખ નથી. દ્વિતીય સ્તવનની ઢાલ પણ બિન બિન દેશીમાં રચાયેલી છે. બીજી અને ત્રીજી ઢાલ માટે દેશીનો ઉલ્લેખ છે, બ્યારે પહેલી માટે “મારણી” નામના રાગનો ઉલ્લેખ છે. ચોથી ઢાલ માટે નથી દેશીનો ઉલ્લેખ કે નથી રાગનો.

ન્યૂનતા-આમ જે બંને સ્તવનોમાં ન્યૂનતા છે તે આ વિષયના નિષ્ણાતને હાથે દૂર થવી ઘટે આ બંને સ્તવનની હાથપોથીઓ તપાસાય તો એ દ્વારા પણ ખૂટતી માહિતી મળી રહેવા સંભવ છે.

કર્તા-આ લેખના શીર્ષકમાં સુચવાયા મુજબ બંને સ્તવનોના કર્તા ન્યાયવિશરદ ન્યાયાચાર્ય ઉપાધ્યાય યશોવિજય ગણિ છે.

ભાષા અને શૈલી-બંને સ્તવનોની ભાષા ‘ગુજરાતી’ છે અને શૈલી રાચક છે.

રચના-સ્થલ-બેમાંથી એક સ્તવન ક્યાં રચાયું તે વિષે કર્તાએ મૌન સેવ્યું છે.

રચના-સમય-બંને સ્તવનો એના કળશ-માંના ઉલ્લેખ અનુસાર કર્તા વાચક બન્યા ત્યારપછી

૧. સુજસવેલિ (ઢાલ ૩, કડી ૧૨) પ્રમાણે યશોવિજય ગણિને ‘વાચક’ પદવી વિ. સં. ૧૭૧૮માં અપાઈ હતી.

વાચક જશના સ્તવનો

૫૩

પરંતુ ^૧વિજયપ્રભસરિના રાજ્યમાં એટલે કે વિ. સં. ૧૭૧૦ થી ૧૭૪૭ના^૨ ગાળામાં રચાયાં છે. વિશેષમાં પ્રથમ સ્તવન માટે તો કર્તાએ નીચે મુજબના શબ્દાંક દ્વારા રચનાવર્ણનો ઉલ્લેખ કર્યો છે :—

યુગ-ભુવન-સંયમ.

‘યુગ’થી ‘એ’ તેમજ ‘ચાર’ ગ્રહણ કરાય છે. ‘ભુવન’ ત્રણ ગણાય છે અને સંયમના ૧૭ પ્રકાર હોઈ એનાથી ૧૭નો અંક દર્શાવાય છે. આ ત્રણે શબ્દોનો “અઙ્કાનાં વામતો ગતિઃ” એ ન્યાયે વિચાર કરતાં પ્રથમ સ્તવનનું રચના-વર્ણ ૧૭૩૨ કે ૧૭૩૪ ક્ષિત થાય છે.

દ્વિતીય સ્તવન માટે રચના-વર્ણનો ઉપયુક્ત રીતે કે અન્ય કોઈ રીતે સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરાયો નથી. આથી એ સ્તવનોમાં પહેલું કયું રચાયું હશે તેનો નિર્ણય કરવો બાકી રહે છે.

આ પ્રમાણેનું ‘અને સ્તવનોનું’ અહિરંગ સ્વરૂપ દર્શાવી હું હવે એના અંતરંગ સ્વરૂપ વિષે થોડુંક કહીશ.

વિષય—વિ. સં. ૧૭૩૨ કે ૧૭૩૪માં રચાયેલા પ્રથમ સ્તવનમાં જે રીતે નિશ્ચય-નય અને વ્યવહાર-નય વચ્ચે સંવાદ રજૂ કરાયો છે તે જ રીતે વિ. સં. ૧૭૪૫ પહેલાં અને વિ. સં. ૧૭૧૮ પછી રચાયેલા દ્વિતીય સ્તવનમાં આ એ નયો વચ્ચેનો સંવાદ આલેખાયો નથી, છતાં એ દ્વિતીય સ્તવનમાં સંવાદનાં તરવો તો જોવાય છે. આમ આ અને સ્તવનોમાં વિષયની દૃષ્ટિએ સમાનતા છે; બાકી વિગતોમાં ભિન્નતા છે. એથી કરીને તો અને સ્તવનો એકબીજાનાં પૂરક ગણાય. અને સ્તવનમાંની વિગતો અત્યારે તો હું સંક્ષેપમાં દર્શાવું છું; કેમકે ખરી રીતે તો એ વિગતોની સંવાદરૂપે વિસ્તૃત અને સચોટ રજૂઆત થવી ઘટે.

૧. એમણે વિજયસિંહસરિના શિષ્ય સત્યવિજયને વિ. સં. ૧૭૨૬માં ‘અન્યાસ’ પદ્ધતિ આપી હતી. જુઓ જૈ.સા. સં.ઈ. (પૃ. ૬૫૧)

૨. જુઓ જૈ. સા. સં. ઈ. (પૃ. ૬૫૮)

પ્રથમ સ્તવનના પ્રારંભમાં અને અંતમાં શાન્તિ-નાથનું શુભોક્તિનું છે. દ્વિતીય સ્તવનની શરૂઆત સીમધરસ્વામીને લગતી વિગતિથી કરાઈ છે અને એના અંતમાં કર્તાએ એ તીર્થંકર પ્રત્યે પોતાનો ભક્તિભાવ પ્રદર્શિત કર્યો છે.

પ્રથમ સ્તવનની બીજીથી પાંચમી હાલો પૈકી પ્રત્યેક હાલમાં નિશ્ચય-નયવાદી પોતાનો પક્ષ રજૂ કરે છે અને વ્યવહાર-નયવાદી એનો ઉત્તર આપે છે. પછી અને જણ શાન્તિનાથના સમવસરણમાં જાય છે અને ત્યાં એ તીર્થંકર દ્વારા અનેના ઝગડાનો અંત આવતાં અને વચ્ચે સુમેળ સધાય છે.

પ્રથમ સ્તવનમાંનો સંવાદ નીચે મુજબ છે :—

નિશ્ચય—ભાવ એ જ સાચું પ્રમાણ છે. જે ક્રિયા અનંત વાર મળી તેથી રાજ ન થાઓ, ભરત ભૂપતિ તેમજ મરુદેવા ભાવથી ભવસાગર તરી ગયા. વળી દ્રવ્યક્રિયા ઐવેવકથી આગળ ફળે નહિ—એનાથી મોક્ષ ન મળે.

વ્યવ—ક્રિયા વિના ભાવ ક્યાંથી આવે ? રતને શુદ્ધ કરનાર ખારના સો પુટ કરે એટલે એ શુદ્ધ થાય^૩. એવી રીતે ક્રિયાને સાચી માનો.

ફળ એ રીતે ઉદ્ભવે : (૧) સહેજે અને (૨) પ્રયત્ન કરવાથી. તેમ ક્રિયાથી અને પરિણામવાથી ભિન્ન ભિન્ન ફળ આવે. અમને સહેજે-વગર મહેનતે ફળ મળશે એમ માની જે ગળિયા અર્જન થાય તે સહેજે તૃપ્ત થશે તો તેઓ અત્ન કોળિયા કરીને કેમ ખાય છે ?

વ્યવહાર વિના ભાવ તે ક્ષણમાં તોલો અને ક્ષણમાં માસો છે. અને એથી હાંસી ઉત્પન્ન થાય અને લોક તમાસો જીએ. જે ગુરકુલમાં રહે, શુણ્વનો મંડાર (?) હોય અને વ્યવહારમાં સ્થિર પરિણામ વાળો હોય તે ત્રણ પ્રકારના ‘અવંચક’ યોગથી મહોદ્ધનો કામી અને.

નિશ્ચય—કોણ ગુરુ છે અને કોણ એલો છે ?

૩. જુઓ આ લેખગત બીજી સ્તવન (હાલ ૨, કહી ૩)

૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્મા એકલો પોતે જ સ્વભાવમાં રમે છે. એના પ્રકાશથી સમસ્ત વિશ્વ જણાય તેમજ નવ નિધિ અને આઠ મહાસિદ્ધિ પમાય. જે કર્મની વિભાવ-શક્તિને તોડે તે આત્માને સ્વભાવ-શક્તિમાં જોડે.

બ્રમ ભાંગ્યો, સર્વ મર્મ સમજાયો અને આત્માનું પૂર્ણજ્ઞાની એવું સ્વરૂપ જાણ્યું.

કર્તા થનાર હાથીની પેરે^૧ જૂઠે જ્યારે સાક્ષી ખનનાર નિજ ગુણમાં સલુકેરે^૨ (રમે) કર્તાને ક્રિયાનું દુઃખ ભોગવવું પડે, જ્યારે સાક્ષી ભવરૂપ વૃક્ષના કંદનો ઉચ્છેદ કરે-મોક્ષ મેળવે.

રાત્રીને ક્રિયા ન હોય. એ કર્મસ્થિતિ પાકવાથી નરમ થયો છે. (કંઈમાં) માળાને જોયા વિના જે ભમતો હોય તે એને જોઈને પોતાના ગુણમાં રમે.

પુદ્ગલના જે અશુદ્ધ ભાવો છે તે સર્વ આત્માથી ભિન્ન છે.

અમે મોક્ષરૂપ નિજ ગુણને વર્ષા છીએ એટલે મોક્ષ માટે કેણુ ક્રિયા કરે ?

વ્યવહાર-તમારા એ ખોલ મીઠા છે.

પોતાને મુક્ત માનવા છતાં તીર્થ^૩ કર અને ગણુધર ક્રિયા કરતા થાક્યા નહિ, એમણે ક્રિયા કરી.^૩

વચન વીર્થ કરી તમે વિચારો. જે અભિમાનથી સંહિત તે 'સાક્ષી' છે.

સમગ્ર શક્તિ ક્રિયામાં રહેલી છે. જે શુભ યોગપૂર્વક ક્રિયા શરૂ કરે, તે ખેદ વગેરે સર્વ દૂષણોને લગ્ને. ભોજન જોવા માત્રથી કંઈ બૂખ ન ભાંગે, ડાંગરની છોતર ખાંજા વિના ન તીકળે, અને પાત્રને માંજ્યા વિના એ ઊંજળું ન અને. તેમ સાધન ક્રિયા વિના કામ ન આપે. સાધનસામગ્રી હોય પણ ક્રિયા

ન કરે તો કંઈ નહિ વળે.

નિશ્ચય-ભાવ વિનાની ક્રિયા કંઈ કામમાં ન આવે. ભાવ આવ્યો તો ક્રિયાથી સર્ચું. ધરાપેલી વ્યક્તિને ભોજન ન ભાવે. તમે અમારી વાત માનો અને ખેચતાણુ ન કરો. શ્રમણુ હોઈ ગણુધર દીક્ષા મળે તે ભાવને લાઇને છે. લિંગનું પ્રયોજન મનુષ્યના મનનું રંજન કરવું એ છે એમ ઉત્તરાધ્યયનમાં કહ્યું છે. વળી ઓઘનિયુક્તિમાં પોતાના પરિણામને જ 'ભાવ' ગણ્યો છે અને ભગવદ્(ભગવતી)માં આત્માને 'સામાયિક' કહ્યું છે.

વ્યવહાર-સર્વ શ્રુતમાં-આગમમાં ભાવની વાત કહી છે તે વાત સાચી છે, પણ એ ભાવ ક્રિયાથી જલ (ઉત્તમ) અને અને ક્રિયા વિના એ કાચો રહે. વળી નવો ભાવ ક્રિયા કરવાથી આવે અને આવેલો ભાવ ક્રિયાથી વધે. ગુણુશ્રેણીએ ચઢાય અને પડાય નહિ એ માટે મુનિ ક્રિયા કરે છે. જેણે ક્રિયા પાળી નથી તેણે ખરી રીતે નિશ્ચયને ગણ્યો નથી. વચનમાત્ર નિશ્ચય વિચારે, એ માટે ઓઘનિયુક્તિ જોઈ લો.

દૂધમાં જેમ સાકર ભળે તેમ જેમ જેમ ભાવ ક્રિયામાં ભળશે તેમ તેમ અધિક સ્વાદ આવશે.

નિશ્ચય-સમતા એ જ દર્શનોના સારરૂપ છે; અને એ સમતા મોક્ષનું સાધન છે. સિદ્ધના જે પંદર ભેદ છે તેમાં ભાવ-લિંગ એક જ છે અને એ 'સમતા' છે. દ્રવ્યલિંગથી મોક્ષ મળે એ ખરો અને ન પણ મળે. મોક્ષનું સાધન 'સમતા' છે. એમાં સમસ્ત ત્રિવેક રહેલો છે અને મારું મન એમાં લાગ્યું છે અને સમતા સિવાય બીજા બધા ભામા છે-દૃષ્ટાં છે. ત્યાં સમતા એ યોગનાલિકા છે. ડાંડો તકાલ દેખાડે છે.^૧ વચમાં યોગ અને અયોગ છે. પાંચ લઘુ અક્ષરનો ઉચ્ચારણુ કરતાં જેટલો વખત લાગે એટલા વખતમાં મુક્તિ મળે.

૧. જોરથી લડે અને મચ્યા રહે એમ બે અર્થ થાય છે.

૨. આનો અર્થ સમજતો નથી.

૩. અંતમાં કર્તા કહે છે કે જે ક્રિયા અને જ્ઞાનને અનુ-ક્રમે સેવન કરે તેને પ્રભુ સુચરિતો રંગ અપે :

૧. આનો અર્થ સમજતો નથી.

વાચક જશનાં સ્તવનો

૫૫

સ્થવિર-કલ્પ અને જિનકલ્પની ક્રિયા અનેક જાતની છે. સામાચારી ભિન્ન ભિન્ન છે. એમાં એકે એક જ સ્વરૂપવાળી નથી. ત્યાં-ક્રિયામાં હંદરૂપી ઊંડા ફેરો છે અને ત્યાં મોહરાગ દાંસો દે છે. એ વિષય અને વિરૂપ છે.

વ્યવહાર—ભાષા ! જેમ તમને સમતા વહાલી છે તેમ અમને પણ છે. અમે જે સમતાને દરરોજ વાદ કરીએ છીએ અને સમતાની ખાતર તો ક્રિયા કરીએ છીએ. સિદ્ધતા જે પંદર ભેદ છે તેમાં જે (ભાવલિંગરૂપ) રાજમાર્ગ છે તે માર્ગને અનુસરનારી ક્રિયા પ્રત્યે રત્નદે રાખો, એક ક્ષણમાં એને છોડી ન દો અને આળસ તણ દો, કેમકે આળસ મનુષ્યને ક્ષણ સદેહ હોય છે.

ભરત વગેરેના દૃષ્ટાંત દ્વારા જેઓ ભાવને જ ગણાવે તેમને આવશ્યકમાં એકાંતે 'પાસત્યા' કહ્યા છે, તેઓ પ્રવચનના નાશક છે અને એમનું મુખ સંતો ન જુએ એમ પ્રભુ કહે છે.

ક્રિયા અનેક પ્રકારની કહી છે તે કર્મના પ્રતિકાર રૂપ છે. રાગ ધણા હોય એટલે ઔષધ ધણા હોય. કોઈને કોઈ ઔષધથી ફાયદો થાય. તીર્થંકરરૂપી વૈદે આમ કહ્યું છે. જુઓ આચાર.

રાજમાર્ગ ભાગે નહિ...

વિનયાર્થિક મુદ્રાવિધિ અનેક પ્રકારની છે, પણ એ કંઈ પરસ્પર વિરુદ્ધ નથી. જે મૂઢ હોય તે મુઝવણમાં પડે અને જે ન મુઝાય તે 'પ્રતિબુદ્ધ' છે.

આ સ્તવનના ઉપસંહારરૂપે કવિએ કહ્યું છે કે હે શાંતિનાથ ! તમે જેમ આ બે વાદીઓ વચ્ચેની પ્રાંતિને સ્થિર કરી આપી તેમ મને 'અનુભવ' મિત્ર સાથે મેળ કરી આપો. એ મિત્ર મને મમતા લગવાનું કહે છે, પણ એ મારાથી ખનવું સુરકેલ છે. ચતુર્થધર્મરૂપ વૃષ્ટિ તમારે વશ છે. એને 'સમતા' નામે પુત્રી છે. એ મને મેળવી આપો કે જેથી મમતા ભય. કવિ અંતમાં કહે છે કે શાંતિનાથે મારી વિનતિ સ્વીકારી અને મને 'અનુભવ' મિત્ર મળ્યો.

હવે આપણે બીજા સ્તવનનો વિચાર કરીશું :

આ બીજા સ્તવનની પહેલી ઢાળમાં કર્તાએ કહ્યું છે કે જેમણે એક જ નયને સ્વીકાર્યો તેઓ ભવમાં રખાયા છે. મેં પણ પહેલાં કેવળ નિશ્ચય-નય કે કેવળ વ્યવહાર નયનો આદર કર્યો હતો, પણ હે સિમ્ધ-ધર-સ્વામી ! તમારી કરુણાથી ખતેને ભેગા ઓળખ્યા છે.

આ બે નયો મળે તો જ ઉપકારી અને. જેમ શિખિકા યાને પાલખી ઊંચકનારા ભેગા મળી એ ઊંચકે તો એ ઊંચકાય.

કોઈ એમ કહે કે નિશ્ચય-નય પરિણામની અપેક્ષા-એ વ્યવહાર-નય કરતાં મોટો છે તો એ વાત ખોટી છે.

રત્ન ધણાં હોય પણ જ્યાં સુધી એક જ દોરા-માં એ સાંકળી ન લેવાય ત્યાં સુધી એ 'માળા' ન કહેવાય-એ સંકળાઈ તો જ માળા બને. એવી રીતે સર્વે નય એકલા એકલા હોય ત્યારે એ 'મિથ્યાત્વ' છે એટલે એ મળે તો 'સમ્મકત્વ' અને એમ સમ્મતિ-માં કહ્યું છે.

જેમ પંખી બે પાંખ વિના ઊડી ન શકે અને રથ બે ચક્ર વિના ચાલે નહિ તેમ જૈન શાસન નિશ્ચય વ્યવહાર એ બે નય વિના હોય નહિ.

આ ખતે નયમાં શુદ્ધતા અને અશુદ્ધતા સરખી છે. અને નય પોતપોતાને વિષે શુદ્ધ છે પણ અન્યને વિષે અશુદ્ધ છે.

જે કારણથી નિશ્ચય-નય કાર્ય છે અને વ્યવહાર-નય કારણ છે તેને લઈને કાર્ય સાચું છે.

નિશ્ચય-નય પ્રમાણે કોઈ યુરુ નથી કે કોઈ શિષ્ય નથી, કોઈ કર્તા નથી કે કોઈ ભોક્તા નથી. એને લઈને નય અનુસારની દેશના તે ઉન્માર્ગ છે, જ્યારે વ્યવહાર-નય પ્રમાણે યુરુ, શિષ્ય વગેરે સંભવે છે.

૧. સરખાવો સમ્મર્ધપયરણ (કાંડ ૧, ગા. ૨૮) તેમજ જ્ઞાનસાર (અષ્ટક ૧૬, શ્લોક ૩)

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

એટલે એ સાચો ઉપદેશ છે-સાચી દેશના છે એમ
વ્યવહાર-ભાષ્યમાં કહ્યું છે.

બીજી ઢાલનો સારાંશ નીચે મુજબ છે:-

કાષ્ઠક વિધિને જોઇને સમસ્ત વ્યવહાર લજી દે
છે, પણ હે સીમન્ધરસ્વામી ! દ્રવ્યાદિક અનુસાર વિધિ
હોય એ તમારી વાત એ જૂલી જાય છે.

પાઠ, ગીત અને વૃત્તની કળા શરૂઆતમાં અશુદ્ધ
હોય છે પણ અભ્યાસથી એ સાચી અને તેમ
ક્રિયા અવિશુદ્ધ છે.

મણિનો શોધક ખારના સો પુટ આપે એ સર્વ
પુટ સાચાં છે તેમ સર્વ ક્રિયા યોગ માટે છે
પંચવસ્તુમાં કહ્યું છે.

પ્રાતિ-યોગથી અને ભક્તિ-યોગથી કરાયેલો
ક્રમિક વ્યવહાર જો કે હીન છે, પણ જેને શુરુનો
આધાર છે તેને તો એ વ્યવહાર મોક્ષનો હેતુ છે-
એ વ્યવહારથી મોક્ષ મળે.

વિષ, ગરજ, અન્યોન્ય, (તદ્) હેતુ અને અમૃત
એમ ક્રિયાના પાંચ પ્રકારો છે. તેમાં વિષ-ક્રિયા અને
ગરજ-ક્રિયા એ બે અનુક્રમે આ લોકના અને પર-
લોકના પ્રપંચ અર્થે-ભોગાદિ માટે છે. અન્યોન્ય-
ક્રિયા સાચા હૃદય વગરની હોવાથી તે સંમુચ્છિન્નના
જેવી પ્રવૃત્તિ ગણાય છે. હેતુ-ક્રિયા વિધિના રાગથી
કરાય. (જો કે એમાં વિધિની ન્યૂનતા રહેલી છે).
અમૃત-ક્રિયામાં જરાયે દોષ નથી. પહેલી ત્રણ ક્રિયા
તજવા લાયક છે અને છેલ્લી બે આદરવા યોગ્ય છે,
એમ યોગચિન્દુમાં કહ્યું છે.

ક્રિયા તરફની ભક્તિ હોય તો એ ભક્તિ
અવિધિના દોષના અનુબંધ-પરંપરાને દૂર કરી શકે.
એ માટે ક્રિયા જે મોક્ષનું કારણ છે એમ ધર્મ-
સંપ્રદાયીમાં કહ્યું છે.

ચક્રવર્તીનું ભોજન મળે નહિ ત્યાં સુધી પોતાના
ધરતું ભોજન સાડું છે અને એ તજવું ન જોઇએ

તેમ નિશ્ચય-નયના ફળરૂપ કેવળજ્ઞાન મળે નહિ ત્યાં
વ્યવહાર-નયને જતો ન કરવો.

પુણ્યરૂપ અગ્નિ પાપને બાળે અને જ્ઞાન સહેજે
ઓળખાય. વ્યવહાર એ પુણ્યનો હેતુ છે. એથી એ
મોક્ષનો ઉપાય છે. એક પુદ્ગલ પરાવર્તમાં જેમ
કિંનારાદી ભવ્ય જીવ મુક્ત અને તેમ બીજો નહિ
અને એમ દશાચૂર્ણિમાં કહ્યું છે.

આ જાણીને મુનિ તમારા શાસનના રાગી અને
અને તેઓ નિશ્ચયરૂપ પરિણતિને ભજતાં વ્યવહારનું
સેવન કરે.

ત્રીજી ઢાલમાં નીચે મુજબ નિરૂપણ છે:-

કાષ્ઠ સમ્યક્ત્વનો જ પક્ષ આદરે ક્રિયાને વિષે
મંદ અને અણુજાણ મનુષ્ય શ્રેણિક વગેરેના દષ્ટાંતને
આગળ કરે છે અને શુરુની આગ્રાને માનતો નથી.
એ કહે છે કે શ્રેણિક કંઈ જ્ઞાની અને ચારિત્રશાળી
થયો નથી. એ તો સમ્યક્ત્વરૂપ ગુણને લઈને મોક્ષે
જશે માટે સમ્યક્ત્વ એજ મુક્તિનું નિદાન છે, કારણ
છે પણ એ મનુષ્ય એ વાત જાણતો નથી કે
આવશ્યક ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે ક્રિયા કર્યા વિના
એનો સમ્યક્ત્વ-ગુણ નરક-ગતિ છેદી ન શકયો.

ઉપદેશમાલામાં કહ્યું છે કે જેમ પટ યાને
કપડાનો તાણો ઉઝાડવળ હોય પણ વાણો મેલો હોય
તો એ શોભે નહિ તેમ અવિરતપૂર્વકનું સમ્યક્ત્વ
શોભે નહિ.

જો કાષ્ઠમાં સમ્યક્ત્વરૂપ ગુણ હોય તો એ એથી
મવ પલ્લોપમ જેટલા વખતમાં વિરતિમાં વિધ્નરૂપ
કર્મને છેદે એમ આત્મનંદ વગેરે જેવા છો સમ્યક્ત્વની
સાથે સાથે જ વિરતિને પ્રાપ્ત કરે.

શ્રેણિકના જેવા અવિરત જીવ થોડા છે. કે
જેઓ વિરચિત કર્મને લઈને વિરતિને પામ્યા નહિ.

સમ્યક્ત્વ વિરતિને એથી લાવે એ જૈન શાસન-
નો મર્મ છે.

વાચક જશનાં સ્તવનો

૫૭

અહમ્યની પ્રતિજ્ઞા વિનાના 'લવસતમ' દેવો વ્રતી (વિરતિવંત) ન કહેવાય, જો કે એઓ અ-અહમ્યું સેવન કરતા નથી-અપ્રવીચારી છે.

અવિરત દશા હોય તો પાપ ન કર્યાં હોય તો યે સધળાં લાગે. એ જાણીને વ્રત સેવો.

અંધ આગળ આસી ધરવી, અહોરાત્રે ગીત સંભળાવવું અને મૂર્ખ આગળ પરમાર્થ-કથા કરવી એ ત્રણે સરખું છે. એ જાણીને સીમન્ધસ્વામી ! હું તમને વિનવું છું કે મને ક્રિયા અને સમ્યક્ત્વની જાડી આપજો.

ચોથી ઠાલમાં કહ્યું છે કે હે સીમન્ધસ્વામી ! તમે પ્રભુ છો-સ્વામી છો અને હું તમારો સેવક છું એ તો વ્યવહાર-નય પ્રમાણેની વાત છે; બાકી નિશ્ચય-નય પ્રમાણે તો આપણા જે વચ્ચે કશું અંતર નથી કેમકે શુદ્ધ આત્માના શુભ એક જ છે.

જેમ સર્વે નદીનું જળ સમુદ્રના જળમાં ભળી જાય તેમ અખંડ અહમ્ય અને સખંડ અહમ્ય આત્મામાં ભેગાં ભળી જાય.

જેણે તમારું આરાધન કયું એને ખીન્ન સાધન-ની જરૂર નથી.

જેના ધરમાં સુરમણિ હોય તે દેશાંતરે ભમે નહિ.

નયની વાત અગમ્ય અને અગોચર છે. એનો પાર પમાય નહિ. એથી તમારા શાસનમાં કહ્યું છે કે અહમ્યુત્તના વચનને અનુસરવું.

દુર્ગમ સ્થળ-આ પ્રમાણે અને સ્તવનો સારાંશ મેં આપ્યો છે, પરંતુ અને સ્તવનોની એક-એક કડી પૂરેપૂરી સમજાઈ નથી. કા.ત. નિમ્નલિખિત પંક્તિનો અર્થ અરાયર ખેડનો નથી તો કોઈ તજ્જ્ઞ એ દર્શાવવા કૃપા કરે.

“રાજ પંથ ભાગે નહીં રે,
ભાજે તે નાહના સેર;

એ પણ મનમાં ધારજો,
એ એક ગાંઠો સો પેર રે.”

સ્પષ્ટીકરણ-ઉપર્યુક્ત અને સ્તવન પૈકી એકેના ઉપર જ્ઞાનવિમલસરિ કે પદ્મવિજય જેવાએ ખાલાવ-બોધ સ્થાનું જાણવામાં નથી એટલું જ નહિ પણ ઇસુની આ વીસમી સદીમાં કોઈએ અભ્યાસપૂર્ણ સ્પષ્ટીકરણ પણ પૂરું પાડ્યું જણાતું નથી. જો એમ જ હો તો આ કાર્ય કરવામાં કુશળ એવા જે કોઈ સદૃશ સાક્ષર હોય તેમને આવું કાર્ય કરવા હું સાદર વિનવું છું.

क्वचिद्विद्वद्गोष्टि क्वचिदपि सुरामत्तकलहः

क्वचिद्वीणावाद्यं क्वचिदपि च हाहेति रुदितं ।

क्वचिद्रम्या रामा क्वचिदपि जराजर्जरतनु-

र्न जाणे संसारः किममृतमयः किं विषमयः ? ॥

(મનહર)

વિદ્વાનો વિનોદ થાય વિદ્વાનોની વચ્ચે કચાંક, કચાંક દારૂ પીધેલાની મત્ત મસ્તી થાય છે; વીણાનો મધુર સ્વર કચાંક સંભળાય કાન, કચાંક “ હાય હાય ” કરી રૂદન કરાય છે. મોહને પમાડનારી નારી લટકાળી કચાંક, કચાંક જરાયકી તન છૂટું તો જણાય છે; શું આ તે સંસાર હશે વિષ કે અમૃતમય ? આ બધું નિહાળતાં એ જાણી ન શકાય છે.

સ્વાશ્રયી બનો

(૮)

અનુ. વિદુલદાસ મૂ. શાહ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૪ થી પૂર્ણ)

ઉત્સાહિત આકૃતિ, આશાવંત અને શ્રદ્ધાજનક દેખાવ અને અડગ નિશ્ચય ધારણ કરવાથી ગમે તેવા પ્રતિકૂળ સંયોગોમાંથી બહાર નીકળવું સુવલ છે; અને ચિંતા, શંકા અથવા ઔદાસીન્યના સહજ પણુ આવિર્ભાવથી પાલખાલી અને પતન નિષ્પન્ન થાય છે. સેવકો પોતાના માલીકમાં શંકા, ચિંતા અથવા ભય વગેરે લાગણીઓનો આવિર્ભાવ તત્કાળ શોધી શકે છે. જો માલીક હતાશ અને ઉત્સાહ રહિત અને છે તો સેવકોમાં પણુ નિરાશા અને નિરુત્સાહ પ્રસરી રહે છે. ગ્રાહકો પર તે દુકાનના ઉદાસ વાતાવરણથી અસર થશે અને તેથી તેઓ અન્યત્ર જવા લલચાશે. વેપારની મંદતા અને મુશ્કેલીના સમયમાં અનેક વેપારીઓનો અધઃપાત થયેલો જોવામાં આવે છે, કેમકે પોતાની જાત પર અંકુશ કેમ રાખવો અને પોતાના ધંધાની સ્થિતિના સંબંધમાં શંકા અને ભય કેમ છુપાવવા તેનું વેપારીઓને જ્ઞાન હોતું નથી. નિરાશા અને નિરુત્સાહ મહત્વાકાંક્ષાના મહાન વિધાતકો છે. નિરશા અને નિરુત્સાહનું એવી રોગની માફક જડમૂળથી ઉન્મૂલન થવું જોઈએ. પોતાનો ધંધો ધણો ખરાબ ચાલે છે એવી નિરંતર વાતો કરનાર માણસ કદિ પણ વિજયી નીવડ્યો હોય તેનું આપણા જાણુવામાં નથી. કોઈપણ વસ્તુની કાળી ખાજીનો કદિ પણ વિચાર ન કરો. નરમ ખબર અથવા વિકટ સમયની વાતો કરવાનું બંધ કરો, જીર્ણગામી થવાની વાતો કરો ધણુ માણસો દોષદર્શી હોય છે અને વારંવાર અસંતોષના ઉદ્ગારો ઉચ્ચારે છે. આવા માણસોની દૃષ્ટિએ ગમે તેવો સારો વખત પણ કઠિન બાસે છે. કેટલાક

મનુષ્યો નિરાશાવાદી અન્યા હોય છે જેને પરિણામે તેઓ કોઈ પણ વસ્તુમાં પ્રદાશ કે વિનય જોઈ શકતા નથી. આવા લોકો સંપત્તિવાન થવાની આશા રાખતા હોય તો તે નિર્થક છે. વિનય તો એક કોમળ લતા છે જેને ઉત્તેજનરૂપી પ્રદાશના પોપણુની પૂરેપૂરી જરૂર છે,

જે અનર્થકારક ઉપાધિઓથી તમને પરિવ્રત થયા હો તે સર્વને પહોંચી વળવા તમે સમર્થ છો એમ માનો, તમારા સંયોગો પર આધિપત્ય પ્રાપ્ત કરતાં શીખો. આશાવંત અને ઉત્સાહી મનુષ્યોની જ જગતમાં જરૂર છે. જે ભવિષ્યવેતાઓ સર્વત્ર સંકટ અને નિષ્ફળતા જુએ છે તેઓની શેષ પણ જરૂર નથી. જે આશાવંત અને ઉત્સાહી સ્ત્રીપુરુષો પોતાના કાર્યોમાં વિનય અને સફળતા જુએ છે તેઓના સહવાસમાં આવવા સૌ કોઈ તત્ત્વે છે. મેઘાચ્છાદિત વાતાવરણ કરતાં સૂર્યના પ્રકાશથી તેજસ્વી થયેલા વાતાવરણમાં જરાની આપણને સ્વાભાવિક ઈચ્છા થાય છે, તેવી જ રીતે વક્રપ્રકૃતિ અને ઉદાસીન વૃત્તિવાળા લોકોનો સહવાસ તથા ઘટ્ટ સરલ પ્રકૃતિ અને પ્રસન્ન ચિત્તવાળા લોકોના સહવાસમાં આવવાની ઈચ્છાનો પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં સ્વાભાવિક ઉદ્ભવ થાય છે.

જે લોકોને કૃતેહ મેળવવાની અભિલાષા હોય છે તેઓની આકૃતિમાં એક વિજેતાની નિશ્ચિતતાનો દેખાવ હોવો જોઈએ. લોકો આત્મશ્રદ્ધાથી સમન્વિત થયેલા મનુષ્યોની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે, અને તેઓ લોકોના વિશ્વાસપાત્ર બને છે. લોકોને શંકા અને અસ્થિરતા

સ્વાશ્રયી ખોનો

૫૯

પર સ્વાભાવિક તિરસ્કાર હોય છે. જેની માનસિક વૃત્તિ સમતોલ અને સ્થિર હોય છે તે માણસ જ સર્વત્ર સર્વથા વિજયી નીવડે છે. અશ્રદ્ધાથી જે માણસ કાર્યનો આરંભ કરે છે તે કદિ પણ વિજયી થતો નથી. મજબૂત મનવાળા મનુષ્યો ઉત્સાહ અને વિશ્વાસની પ્રભા સર્વત્ર પ્રસારે છે. આ જીવનસંગ્રામમાં જીતનાર મનુષ્યની આહ્વાકૃતિમાં શ્રદ્ધા સર્વત્ર પ્રસરી રહેલી જેવામાં આવે છે, જે તેની શ્રેષ્ઠતાનું સૂચન કરે છે. તેનું વર્તન સામા માણસમાં એક પ્રકારનું ખળ પ્રેરે છે, બીજી આબુએ પરાજિત મનુષ્યની આહ્વાકૃતિમાં સંશ્ચિંતા અને વિશ્વાસના અભાવનું જ ભાન થાય છે. તેના મુખ પર કે તેની ગતિમાં કોઈપણ પ્રકારની નિશ્ચિતતા જણાતી નથી.

બ્યારે તમને સમજાય કે તમે તમારી ઉચ્ચ શક્તિ ઓને અનુસરીને કાર્ય કરો છો ત્યારે તમારા હેતુ-માંથી ચલાયમાન કરનારી કોઈ સત્તાને આધીન ન થાઓ. ગમે તેટલી મુશીબતો આવે, તમે ધાયું હોય તે કરતાં તમારું કાર્ય વધારે કઠિન જણાય તો પણ અસ્થિર ચિત્ત બની પાછા ન હડો. સ્વીકૃત કાર્યને અથવા હેતુને હઠતાથી વળગી રહો. જીવનમાં અનેક પ્રસંગો આવે છે કે બ્યારે શુભાચ કરતાં કાંટા પુકળ હોય છે. તે વાત સ્મરણમાં રાખો. એવા પ્રસંગે જ તમારા બળની અને તમારા મનુષ્યત્વની કસોટી થાય છે. સંયોગો ગમે તેવા નિરુત્સાહજનક હોય તો પણ પરાજય સંભવિત છે એવું કદાપિ કબૂલ ન કરો, તમારી દૃષ્ટિને તમારા અંતિમ લક્ષ્યસ્થાન તરફ નિરંતર ચોંટાડી રાખો, અને વિજય પ્રાપ્ત કરવાની તમારી શક્તિમાં તમારી શ્રદ્ધાને દૃઢીભૂત બનાવો. વિજયનાં ધોરણને વળગી રહેવાથી અને સ્વીકૃત કાર્ય સાધવાની પોતાની શક્તિને ટકાવી રાખવાથી મનુષ્ય પોતામાં મહાન બળ રહેલું છે એમ સિદ્ધ કરી શકે છે.

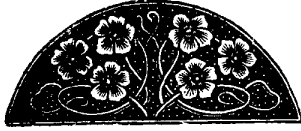
કોઈ પણ મનુષ્ય તમારી આત્મશ્રદ્ધા દાખી ન દે એ ખાસ ધ્યાનમાં રાખો. સ્વપ્રાપ્ત પણ ન ધારો કે નિષ્ફળતા અથવા પરાજય અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

અનેક લોકો પોતાના કાર્યોમાં નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત કરે છે, કેમકે તેઓની આત્મશ્રદ્ધા અસ્થિર અને અદૃઢ હોય છે. બ્યાં સુધી તેઓ પોતાની શક્તિ વિષે અનિશ્ચિત બને છે અને છેવટે વિજયી થવાની શક્તિ કે જેના વગર કોઈ પણ મહાન કાર્ય સાધી શકાતું નથી તેમાં તેઓની શ્રદ્ધા હુત થાય છે ત્યાં સુધી અન્ય લોકો તેઓના મન શંકાશીલ અને ભયચુક્ત વિચારોથી ભર્યાં કરે છે તે તરફ તેઓનું દુર્લક્ષ રહે છે.

તમે ગરીબાર્હના ચક્ર તળે દબાયલા હો, તમારી આસપાસના સંયોગો પ્રતિકૂળ હોય તો પણ તે વિશે લેશ પણ ચિંતા ન કરો, કેમકે એનાથી તમને વિશેષ પ્રયાસ કરવાનું પ્રોત્સાહન મળશે. દુઃખ અથવા ગરીબાઈની શક્તિની સામે થાઓ છો, તમે તમારા સંયોગોને પહેંચી વળવા સમર્થ છો એમ દઢતાપૂર્વક માનો. તમારા સંયોગોના તમે માલિક છો એમ ખાતરીપૂર્વક માનો. એટલે પરિસ્થિતિ તરત જ સુધરવા લાગશે. શક્તિની આ માન્યતાથી વિજય પ્રાપ્ત કરવાની પોતાની શક્તિમાં શ્રદ્ધાની આ દઢતાથી જે ઉચ્ચતમ કાટિના વિજયને અવિચ્છેદ જન્માધિકાર તરીકે ગણે છે તેવી ચિત્તવૃત્તિથી પ્રકૃતિ બળવાન બનશે અને જે શક્તિઓના સમૂહનો શંકા, ભય અને અશ્રદ્ધા નાશ કરે છે, તેને અપૂર્વ અને અદ્ભુત બળ મળશે. આ પ્રમાણે વિજય પ્રાપ્ત કરવાની પોતાની શક્તિમાં શ્રદ્ધાને નિશ્ચયપૂર્વક વળગી રહેવાયા અનેક વ્યક્તિઓએ મહાન કાર્યો સાધ્યા છે. જેમ આપણે સ્વમાન અથવા સ્વપ્રતિષ્ઠાને વળગી રહેવા ચલ કરીએ છીએ તેમ આ અમૂલ્ય જન્માધિકારને દઢતાપૂર્વક વળગી રહેવાનો ચલ કરવા સૌ પ્રેરાય એ જ અંતિમ શુભેચ્છા.

સાચી વિદ્યા

લેખક : મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી

વિદ્યા તે જ હોવી જોઈએ કે જે ખાસ કરીને સુકિતને માટે હોવી જોઈએ અને તેના હેતુથી જ વિદ્યા મેળવવી એ દરેક મનુષ્યની ફરજ છે. પૂર્વ પ્રશ્નાલિકા અને આધુનિક પ્રશ્નાલિકા ઉપર વિચાર કરતાં વિદ્યાભ્યાસનો ખોળો તેટલા જ પ્રમાણમાં છે બધે વધુ છે, છતાં પૂર્વ પ્રશ્નાલિકાથી જે વિદ્યા ગૌરવચ્છન સંપાદન થતી હતી અને રૂઢ સંસ્કારવાળી બની ઐહિક અને પારલૌકિક સુખદાતા કહેવાતી હતી તે અત્યારના જમાનામાં ઘણું ઓછું અંશે જોવામાં આવે છે. વિદ્યા એ એક અખૂટ ખજાનો છે. કહ્યું છે કે:—

पूर्वदत्तेषु या विद्या, पूर्वदत्तेषु यद्धनम् ।
पूर्वदत्तेषु या नारी, अग्रे तिष्ठति तिष्ठति ॥

એટલે કે વિદ્યા, ધન, સ્ત્રી વિગેરે પૂર્વકર્મના પુણ્ય-કર્માનુસાર મળી શકે છે, એ વારતવિક છતાં અત્યારના જમાનાને અનુસરી આ બાબતમાં માતાપિતાને વિદ્યા ભણાવવામાં મુખ્ય કારણભૂત ગણીએ તો તેમાં નવાઇ જવું નથી. કેમકે—

माता शत्रुः पिता वैरी ये न बाला न पाठिताः ।
न शोभन्ते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा ॥

મતલબ કે બાલકોને ધરમાં સારા સંસ્કાર આપી અભ્યાસમાં હસાડવંત બનાવવા એ પહેલી ફરજ તો માતાપિતાની છે. અને જો એમ ન થાય તો માતા શત્રુ અને પિતા વૈરી ગણાય છે. વળી બ્યારે પોતાના પુત્રો તથા બાલિકાઓને ધાર્મિક કેળવણી

રહિત રાખવાથી તેમની ચોખ વધ થતાં પ્રસંગોપાત હંસની સભામાં જેમ બગલો શોભે નહીં, તદ્દનુસાર તેમની પણ સ્થિતિ બને છે. વિદ્યારૂપી ધન તે જ ખરું હિતકારક ધન છે. કહ્યું છે કે—

न चोरचोय न च राजहार्य,
न आतृभाज्यं न च भारकारी ।
व्यये कृत वर्धत एव नित्यं,
विद्याधनं सर्वधनप्रधानम् ॥

સારાંશમાં કહેવાતું એટલું જ છે કે વિદ્યારૂપી ધન એ પેટીમાંનું ધન નથી કારણ કે સંચય કરેલું ધન ક્રમે ક્રમે વાપરતા ઓછું જ થાય છે પણ આ વિદ્યારૂપી ધન એવું નથી. પેટીનું ધન ચોર પણ કાઢક દિવસ ચોરી શકે છે પણ આ ધન એવું છે કે ચોરવડે ચોરાતું નથી, રાજકારણમાં હરી જવાતું નથી, ભાઇઓ પણ જે ધનમાં ભાગ પડાવી શકતા નથી અને જે ધનનો ખોળો પણ ઉપાડતો પડતો નથી તેમજ વાપરવાથી વધતું જ રહે છે. આવું વિદ્યારૂપી ધન તે જ અરેખર ધન છે. વિદ્યા એ કાઠ અદ્ભુત વસ્તુ છે, કેમકે વિદ્વાન્ માણસ રાજાથી પણ શ્રેષ્ઠ છે. કહ્યું છે કે—

विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन ।
स्वदेशे पूज्यत राजा, विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

વિદ્વાનપણું અને રાજાપણું કદી પણ સરખાં નથી, કેમકે રાજા પોતાના દેશમાં પૂજ્ય છે, પરંતુ વિદ્વાન

સાચી વિદ્યા

૬૧

માણુસ તો બધી જગ્યાએ પૂજાય છે, માટે વિદ્યા કેવી સંપાદન કરવી તે આખત ઉપર હવે આવીએ. પ્રથમ તો દરેક મનુષ્યે ધાર્મિક કેળવણી લેવી જોઈએ.

धर्मस्य हि सहायेन तमस्तरति दुस्तरम्

ધર્મની સહાયતાવડે ઘોર અંધકાર (એટલે યુદ્ધિ-માં રહેલ જડતા) ઓળંગી શકાય છે અને તેથી જ યુદ્ધિની નિર્ભયતા પ્રાપ્ત થાય છે. આ સ્થળે ભક્તભર સ્તોત્રનું એક પદ મૂકીશ તો તે અસ્થાને નહીં ગણાય. શ્રી માનતુંગસરિ મહારાજ વર્ણવ્યું છે કે—

बुद्ध्या विनाऽपि विबुधार्चितपादपीठ, स्तोतुं समुद्यतमतिविंगतप्रपौढम् ।

મતલબ કે યુદ્ધિ વગરનો છું, છતાં પણ લગ્ન-રહિતપણે આપની સ્તુતિ કરવા પ્રેરાયો છું. આ ઉદ્દેશ્ય એ ધર્મની સહાયતાનું ભાન કરાવે છે. આથી માનતું-ગસરિ મહારાજ વિદ્યાન ન હતા એમ સમજવું નહિ પણ એમની ધર્મપ્રત્યેની અડગ શ્રદ્ધા હતી. સ્તોત્ર બનાવવામાં પ્રભુની સહાયતા માંગી યુદ્ધિનું સર્વોત્કૃષ્ટ-પણું ચાહતા હતા તેમજ પોતાની કૃતિમાં દિવ્યતત્ત્વ દાખલ કરવા માટે આ પ્રકારની તેમની વાણી હતી આ બધી આખતનો વિચાર કરતાં પ્રથમ ધાર્મિક વિદ્યા ગ્રહણ કરવી એ મુખ્ય છે અને ત્યારબાદ સામા-જિક અને નૈતિક એમ ત્રણ પ્રકારના વિદ્યાભ્યાસની મનુષ્યને જરૂર છે. ધાર્મિક, સામાજિક અને નૈતિક આમ ત્રણ પ્રકારનો વિદ્યાભ્યાસ એ જ વાસ્તવિક છે. હવે સામાજિક, નૈતિક આખત પર થોડું કહું છું કે સમાજમાં સમય પરત્વે સુધારા કરી કુરિવાળો ન પેસે અને સમાજની ધોંસરી કલેશ અને ઝઘડાના વેગથી ધસાઈ નાશવંત ન અને તે માટે સજા કેશીશ

કરવી એ જ મોટામાં મોટી સામાજિક વિદ્યા-મેળવી ગણાય. તેમાં પણ ખાસ નૈતિક વિદ્યાનું અવલંબન કરવામાં આવે તો જ સામાજિક વિદ્યાનો અભ્યાસ દૃઢીકૃત અને; ખાકી નીતિને એક બાણ મૂકી આપણુદી પ્રમાણે વર્તન ચલાવવાની એ યુદ્ધિ માત્ર પણ હોય તો તેથી જ સામાજિક કેળવણીમાં મોટું વિશ્વ નડવા સંભવ છે, તેથી ત્રણ પ્રકારની વિદ્યા એ યથાર્થ સંપાદન થાય તો જ **સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે**—એ પદની સમાધાનના યથાર્થ અર્થ-ગણાય. વળી વિદ્યા એ એક ઉત્તમ આશુષણ બની પહેરનારને સારી રીતે શોભાવે. કહ્યું છે કે—

केयूरं न विभूषयन्ति पुरुषं हारा न चन्द्रोज्ज्वलाः ।
न स्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालंकृतार्थमूर्धजाः ।
वाण्येका समलंकरोति पुरुषं या संस्कृता धायत ।
क्षायन्ते खलु भूषणानि सतत वाग्भूषणं भूषणम् ॥

સોનાના ધરણું, હાર, માળા વિગેરે કાળે કરી ધસાઈ જાય છે. પણ વિદ્યારૂપી જે ધરણું તે કદી ધસાઈ જશે નહિ તેથી વિદ્યા એ જ સાચું ભૂષણ છે.

વિદ્યા એ પુરુષનું શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ રૂપ છે, ઢાંકિલું શુભ ધન છે. વિદ્યા એ સુખ અને વૈભવને આપનારી છે. વિદ્યા એ ગુરુનો પણ ગુરુ છે. વિદેશગમનમાં વિદ્યા વધે છે. એ ભાંધની ગરજ સારે છે. વિદ્યા એ ઉત્તમમાં ઉત્તમ દેવ છે. વિદ્યા રાજમાં પૂજાએલ છે. ધન પૂજા-એલું નથી માટે વિદ્યા વગરનો માણુસ એક પશુ જેવો જ છે, જેથી વહાલા વાચકો ! સુવિદ્યા પ્રાપ્ત કરી એહિક અને પારલૌકિક સુખને મેળવો અને હંમેશા વિદ્યા ભણવામાં ઉત્સાહી બની તમારી જિન્દગી સાર્થક કરો ને સાચી વિદ્યા પ્રાપ્ત કરો. અસ્તુ !

શ્રી આત્મારામજી (શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજકૃત

સત્તરભેદી પૂજા

વિવેચક : પંચાસશ્રી રામવિજયજી ગણિવચ

સોળમી નાટક પૂજા

હુહા

નાટક પૂજા સોળમી સજી સોળે શણગાર;
નાચે પ્રભુની આગળે ભવ નાટક સખ ટાર—(૧)
દેવ કુમર કુમરી મલી નાચે એકશત આઠ;
રચે સંગીત સુહાવના બત્તીસ વિધિકા નાટ—(૨)
રાવણુ ને મંદોદરી પ્રભાવતી સુરીયાભ;
દ્રૌપદી જ્ઞાતા અંગમે લીઓ જન્મકો લાભ—(૩)
ટાળો ભવ નાટક સવી હે જિન દીનદયાલ;
મિલકર સુર નાટક કરે સુધર બળવે તાલ—(૪)

આ સોળમી પૂજા નાટક સંબંધી છે. તેની વિધિ આ પ્રમાણે છે—ગીત કરનારી “દેવી અથવા માનુષી સ્ત્રી” સોળ શણગારને ધારણ કરે. પછી જિનેશ્વર પ્રભુની પાસે નાચે. પછી પ્રભુને વિનંતિ કરે કે—હે વીતરાગ પ્રભુ! અમારા સંસારી નાટકો દૂર કરાવી આપો. એવી રીતે એકસો ને આઠ દેવ દેવી અથવા માનુષ-માનુષી અથવા બંને મંડલીઓ સંગીતના તાનપૂર્વક બત્તીસ અથવા નાટક કરે. એવા નાટકો કરી ક્યા ક્યા જીવોએ જન્મનો લ્હાવો લીધો તેનાં નામો આ પ્રમાણે—“રાવણુ અને મંદોદરી રાણી” “પ્રભાવતી રાણી” “સુરિયાભ દેવ” (પરદેશી રાજનો જીવ). જ્ઞાતાસુગ્રામાં વર્ણન કરાયેલી “દ્રૌપદી” વિગેરે હે દીનદયાલ વીતરાગ પ્રભુ! મારા સર્વ ભવનાટક દૂર કરાવી આપો. એવી રીતે દેવદેવીઓ વાજિત્રના ગાનતાનપૂર્વક પ્રભુ પાસે નાટક કરે છે.

ઢાળ

રાગ રસ્યણુ, તાલ દાદરો

નાચત સુર વૃંદ છંદ મંગલ ગુનગારી—એ આંકણી.
કુમર કુમરી કર સંકેત આઠ શત, મીલ ભમરી દેત;
મંદ તાર રણુરણાટ ધુધર પગધારી—નાચતો (૧)
બાજત જિહાં મૃદંગતાલ ધપમપ ધુધુમ કટધમાલ;
રંગ અંદ દ્રંગ દ્રંગ ત્રો ત્રો ત્રિકતારી—નાચતો (૨)

સત્તરભેદી પૂજા-સાર્થ

૬૩

તાતા થેઈ થેઈ તાન લેત મુરજ રાગ રંગ દેત;
તાન માન ગાન જાન કિટ નટ ધુનીધારી—નાચત૦ (૩)

તું જિણુંદ શિશિર ચંદ મુનિજન સખ તાર વૃંદ;
મંગલ આ નંદ કંદ જય જય શિવચારી—નાચત૦ (૪)

રાવણ અષ્ટાપદ ગિરીંદ નાચ્યો સખ સાજ સંગ;
ખાંધ્યો જિનપદ ઉતંગ આતમ હિતકારી—નાચત૦ (૫)

અર્થ—હવે નાટકપૂજનો ભાવાર્થ દર્શાવાય છે, તે આ પ્રમાણે—દેવદેવી વૃંદ (દેવદેવીઓના સમુદાય) મંગલજૂત એવા છદો-ગીતો શ્લોકોવડે કરીને તીર્થંકર પ્રભુના ગુણો ગાય છે. “એકસો ને આઠ દેવકુમાર તથા દેવકુમારીઓ” એકાંતથી જિનેશ્વરના ગુણ જ ગાવા એવો એક સંકેત જ કરીને મક્ષીને ભમતી દેવા-પૂર્વક-પ્રદક્ષિણાપૂર્વક પગે ધુધરા ખાંધીને વાજિંત્રના મંદ સ્વર-અતિમંદ-મંદતર, તીવ્ર-તીવ્રતર એમ બ્યાં ઉચિત લાગે તેમ રણુરણુટ એવા અવાજપૂર્વક મૃદંગ તાલના અવાજપૂર્વક ધપમપ ધુધુમ એવી વિવિધ પ્રકારી સારીગમ સહિત કિટધમાલ રંગ રંગ દ્રંગ દંગ ત્રોં ત્રોં ના ત્રિક્ષેત્રે તે ત્રણ ત્રણ પ્રકારપૂર્વક એવા નાટક એટલે નૃસ તાતા થઇ તાતા થઇ એવા શબ્દોની ઉદ્ઘોષણાપૂર્વક તાન લેતા લેતા અને મુરજ (ઢોલ) તેના રાગ શબ્દ અને અવાજપૂર્વક રંગ દેતા તાન-માન-ગાન-કિટ નટ તેની ધ્વનિયુક્ત તીર્થંકર પ્રભુના ગુણ ગાય છે. વિગેરે વિગેરે હે તીર્થંકરદેવ પ્રભુ આપ શિશિર ઋતુના પૂર્ણ ચંદ્ર સમાન શીતળ છો અને ખીજા મુનિજન સામાન્ય સાધુઓ તારાના, ગ્રહના, નક્ષત્રના, સમુદાયરૂપ છે. વળી આપ મંગલ અને આનંદના મૂળરૂપ છો. આપ મોક્ષ ગતિના સંચાલક છો. આપ ખીજાને પણ સંચાલક શિવ એટલે મોક્ષના ખનાવો છો. આપ જય પામો-જય પામો એવા શબ્દોથી પ્રભુના ગુણો આ પૂજામાં ગવાય છે-ગવાયા છે-ગવાશે. આ પૂજામાં એક રસિક ગાયકનું અનુષ્ઠાન દ્રષ્ટાંત છે. તે આ પ્રમાણે-રાવણ પ્રતિ-વાસુદેવ મહોદરી રાણી સાથે અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપર સર્વ પ્રકારના નૃસ-વાજિંત્રયુક્ત નાચ્યો અને ઉત્તમોત્તમ તીર્થંકરનામકર્મનો અધ કર્યો. એવા અધનથી ભવિષ્યમાં મહાવિદેહ ક્ષેત્રે તીર્થંકર થશે અને આ પદ જેમના આત્માને તેમજ ખીજા આત્માઓને પણ હિતકારી થશે.

સત્તરમી વાજિંત્ર પૂજા

(૬૬)

તત વીતત ધન જીસરે વાઘ ભેદ એ ચાર;
વિવિધ ધ્વનિ કર શોભતો પૂજા સત્તરમી સાર....(૧)

સમવસરણ મેં વાણ્યા નાદ તણા અંકાર;
ઢોલ દહામા હુંહી ભેરી પણવ ઉઠાર....(૨)

વેણુ વીણા કિંકણી ૫ રૂ જમરી મૃદંગ;
અલરી ભંભા નાદ શું ચરણાલ મુરજંગ...(૩)

૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પંચ શબ્દ વાળે કરી પૂજે શ્રી અરિહંત;
મનવાંછિત ફળ પામીએ લહીએ લાભ અનંત....(૪)

અર્થ—હવે સત્તરમી વાજિંત્ર પૂજા કહેવાય છે. તેમાં પ્રથમ વાઘના (વાજિંત્રના) ચાર ભેદ છે. પ્રથમ તત્ત, બીજો વિતત, ત્રીજો ધન, ચોથો જુસર એ ચાર પ્રકારનો વાઘ સંબંધી ભેદ અનેક પ્રકારની ધ્વનિ ઉત્પન્ન કરીને સત્તરમી સારસ્વત એવી વાજિંત્ર પૂજામાં શોભતો છે. શ્રી તીર્થંકર દેવ પ્રભુના સમવસરણમાં નાના ઝકારો વાગેલા છે, વાગે છે અને વાગશે. એ વાજિંત્રના નામો કહે છે:—વેણુ-વીણુ-કિંકિણી-પદ્મ-ભ્રમરી-મૃદંગ-ઝંઝરી-ભંભા-શરણુાદ-મુરજંગ વિગેરે વાજિંત્રના નાદો સમવસરણમાં ગાળે છે. એવી રીતે પંચ શબ્દના અવાજ કરી જે ભવ્યો શ્રી અરિહંત પૂજે છે તે ભવ્યો મનવાંછિત ફળ પામીને અનંતા આત્મશુભના લાભો મેળવે છે.

ઢાળી રાગ જંગલો, તાલ હુમરીકી-મન મોહા

જંગલ કી હરણી-એ દેશી

ભવિ નંદો જિનંદ જસ વરણીને—

વીણુ કહે જગ તું ચિર નંદ ધન ધન જગ તુમ કરણીને-ભવિ ૦ ૧

તું જનનંદી આનંદકંદી તપસી કહે શુભ વરણીને-ભવિ ૦ ૨

નિર્મલ જ્ઞાન વચન મુખ સાચે તૂણુ કહે દુઃખ હરણીને-ભવિ ૦ ૩

કુમતિ પંચ સૂખ છિનમે નાસે જિનશાસન ઉદે ધરણીને-ભવિ ૦ ૪

મંગલ દીપક આરતી કરતાં આતમ ચિત શુભ ભરણીને-ભવિ ૦ ૫

હે ભવ્ય જીવો ! તમે જિનેશ્વર પ્રભુના યશ ગાઠને વૃદ્ધિ પામેા. અત્રે વાજિંત્ર જાણે આપણી સાથે વાત કરતાં હોય એવા ભાવદૃષ્ટક શબ્દો કવિ નરરત્ન કહે છે. તેમાં પ્રથમ વીણુ વાગે છે. તે વીણુ પ્રભુના પૂજકોને કહેવા લાગી છે કે, હવે પૂજા કરનારાઓ તમે લાંબા કાળ સુધી (અનંતકાળ સુધી) સમૃદ્ધિને પામેા અને ધન્ય ધન્ય તમારી કરણીને એવી અનુમોદના કરવા લાગી, ત્યાર બાદ તાલી (તપ્પણ) બોલે છે કે, હે ભવ્યો ! પ્રભુના શુભનું વર્ણન કરીને તમે જગતમાં સમૃદ્ધિ (દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર રૂપ) પામેા અને આનંદના મૂળરૂપ બનેા. ત્યાર બાદ “તૂણુ” નામનું વાજિંત્ર દુઃખ દૂર કરીને કહેવા લાગ્યું કે તમે નિર્મળ જ્ઞાનના વચન સાચા મુખથી બોલી પ્રભુના શુભ ગાવેા. વળી કહે છે કે જિનશાસન જે હૃદયમાં ધારણુ કરશે તેા કુમતિરૂપ કુપંચ ક્ષણમાં નાશ પામશે. એવી રીતે મંગલ દીપક અને આરતી કરતાં ભવ્ય જીવોનું ચિત અનેક શુભ શુભથી ભરશે. હે ભવ્ય જીવ ! પ્રભુના યશ સંબંધી અનેક શુભ ગાઠ સમૃદ્ધિ પામ.

છેલ્લા મંગલરૂપ કળશ

રેખતા

જિનેંદ્ર યશ આજ મેં ગાયો ગયો અઘ દૂર મો મનકો;

શત આઠ કાવ્ય હું કરકે શુભે સખ દેવ દેવનકો....જિ ૦-૧

(અનુસંધાન ટા. પેજ ત્રીજા પર)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

૬૦મા વર્ષનો રિપોર્ટ

[સં. ૨૦૧૨ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧ થી આસો વદિ ૦) સુધી]

આ સભાનો ૬૦મા વર્ષનો રિપોર્ટ તથા સરવૈયું આપતી સમક્ષ રખૂ કરતાં અમે આનંદ અનુભવીએ છીએ.

આજથી સાઠ વરસ પહેલાં બ્યારે આપણી સમાજમાં આપણા સાહિત્યના પ્રકાશન અને પ્રચાર માટે ખાસ સંસ્થાઓ ન હતી, તે સમયે એટલે પ્રાતઃસ્મરણિય આચાર્યશ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ પછી માત્ર પચ્ચીસમા દિવસે, એટલે વિ. સં. ૧૯૫૨ના દ્વિતીય જેઠ સુધી રના રોજ સ્વર્ગસ્થ આચાર્યદેવની પૂણ્યસ્મૃતિ સાથે આ સંસ્થાની સ્થાપના કરવામાં આવી.

આવી સંસ્થાઓના સંચાલનનો એ સમયે ખાસ કોઈને અભ્યાસ ન હતો, પરંતુ યુરુદેવની કૃપાથી સમા દિનભરદિન પ્રગતિ સાધતી આવી. કલ્પના ન હતી કે ભાવનાતું એક નાનું સરખું બી સમગ્ર જતાં આટલું વિશાળ વડવૃક્ષ બની રહેશે, અને જૈન સાહિત્ય અને શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં આટલી સુંદર પ્રગતિ સાધી શકશે.

પોતાના કર્તવ્ય ક્ષેત્રે યશસ્વી મંજીલ કાપતી સમા સાઠ વરસનું લાંબું આયુષ્ય ભોગવવા ભાગ્યશાળી થાય, એ સભાને મન ગૌરવવંતો પ્રસંગ છે. અને તેનો યશ પરમકૃપાળુ યુરુદેવ, સંસ્થાના જીવપૂર્વ ઉત્સાહી કાર્યકરો અને તેને સાથ આપનાર ભારતભરના સાહિત્યપ્રેમી સભાસદોને ફાળે બળ છે.

વિ. સં. ૨૦૧૨ની સભાની કાર્યવાહી નીચે મુજબ છે:—

ઉદ્દેશ—જૈનશાસ્ત્રો અને સાહિત્યનો ફેલાવો, જૈન તેમજ જૈનેતરોમાં, ભારત તેમજ પરદેશમાં થાય તથા સમાજમાં જ્ઞાન તથા ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક કેળવણી વધે તે આ સંસ્થાનો ઉદ્દેશ છે અને આ ઉદ્દેશ સફળ કરવા તેને લગતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી તે આ સંસ્થાનું કાર્યક્ષેત્ર છે.

સભ્યોના પ્રકારો—

એકવીશ વર્ષની ઉંમર પૂરી કરી હોય તેવી કોઈ પણ જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વ્યક્તિ (પુરુષ અથવા સ્ત્રી) અથવા જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનમંડાર નીચે મુજબ આ સંસ્થાના સભ્ય થઈ શકશે.

(૧) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૫૦૧) કે તેથી વધારે રકમ આપનાર આ સંસ્થાના આશ્રયદાતા (Patron) ગણાશે.

નોંધ—સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનમંડાર આશ્રયદાતા થઈ શકશે નહીં.

(૨) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૧૦૧) થી ૫૦૦) સુધીની રકમ આપનાર આ સંસ્થાના જીવન સભ્ય (Life member) ગણાશે.

[૨]

નોંધ:—કોઇ પણ સંઘ આજીવન સભ્ય થઇ શકશે નહીં. જાહેર જ્ઞાનભંડારને કે સંસ્થાને વ્યવસ્થાપક સમિતિની મંજૂરી લઇને આજીવન સભ્ય કરી શકાશે.

(૩) આ સંસ્થાને વાર્ષિક રૂ. ૫) નું લવાજમ ભરનાર સામાન્ય સભ્ય (Ordinary member) ગણાશે.

સભાના સભાસદો—

સં. ૨૦૧૨ની આખર સુધીમાં નોંધાએલ સભાના સભ્યોનો વિચાર કરતા અમારે કહેવું જોઇએ કે સભા તરફથી ઉચ્ચ કોટીનું જે સાહિત્ય-પ્રકાશન થઇ રહ્યું છે અને તે કાર્યમાં આપણા પૂજ્યપાદ વિઠ્ઠલ મુનિવર્યો તેમજ વિદ્વાન ગૃહસ્થોનો જે સાથ મળી રહ્યો છે તેના પરિણામે સભા તરફ સૌનો સહભાવ વધતો રહ્યો છે અને સભાના સભ્યગણમાં પણ સારો ઉમેરો થઈ રહ્યો છે. આપણે વધુ ખુશી થવા જેવું તો એ છે કે સભાના માનનીય પેટ્રો, પ્રથમ વર્ગના આજીવન સભ્યો વગેરે જે આજ સુધીમાં નોંધાયા છે તે કિન્દમરના જુદા જુદા સ્થળોમાંથી નોંધાયા છે, એટલે આ સંસ્થાને સારાએ ભારતવર્ષે પોતાની માની લીધી છે. શિક્ષિત જહેનોએ પણ આ સભાના સભાસદ બની પોતાનો સાથ નોંધાવ્યો છે. આ દરેક હકીકત સમા માટે આનંદ અને ગૌરવના પ્રસંગ સમાન ગણાય. સં. ૨૦૧૨ની આખરે આ સભામાં નીચે પ્રમાણે સભ્યો નોંધાએલ છે:—

પેટ્રો	૬૫	પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો	૫૬૧
બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો	૧૦૩	ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો	૫
વાર્ષિક સભાસદો	૧૧	કુલ સભાસદો	૭૪૫

નોંધ—આમાંથી બીજા તથા ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોનો વર્ગ કમી કરવામાં આવ્યો છે.

સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિ—

સભાની મુખ્ય પ્રવૃત્તિ જૈન શાસ્ત્રો અને સાહિત્યના પ્રચારની છે, અને આ પ્રવૃત્તિને (૧) આત્માનંદ સંસ્કૃત ગ્રંથમાળા (૨) શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુજરાતી ગ્રંથમાળા અને (૩) શ્રી આત્માનંદ જૈન શતાબ્દિ સીરીઝ આમ ત્રણ વિભાગમાં વહેંચવામાં આવેલ છે, તેના પ્રકાશનની વિગત નીચે પ્રમાણે છે.

૧. આત્માનંદ સંસ્કૃત ગ્રંથમાળા:—પૂર્વાચાર્યોકૃત તાત્ત્વિક સાહિત્યના પ્રકાશન અંગે સં. ૧૯૬૬ માં આ ગ્રંથમાળા શરૂ કરવામાં આવી અને જુદા જુદા વિષયોને લગતા આજ સુધીમાં ૮૧ કીમતી ગ્રંથો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે અને પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજીઓ, જૈન-જૈનેતર વિદ્વાનો, જ્ઞાનભંડારો તેમજ અમેરિકા, ઑસ્ટ્રેલિયા, ચીન, જાપાન અને ટિબેટના સરકારી નામાંકિત ગ્રંથાલયોને રૂ. ૩૪૪૨૫ની કિંમતના ગ્રંથો ભેટ તરીકે આપવામાં આવ્યા છે. તત્ત્વગ્રંથોની દુનિયામાં આ સાહિત્ય ધણું ઉપયોગી અને પ્રશંસનીય લેખાયું છે.

હાલમાં આગમપ્રમાકર મુનિ મહારાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની પ્રેરણા અને સહકારથી મુનિ મહારાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન મુનિ મહારાજશ્રી જગદીશજી મહારાજ દશ વર્ષથી અવિરત શ્રમ લઇને દર્શનશાસ્ત્રનો મહાન ગ્રંથ ‘નયન્યક’ તૈયાર કરી રહ્યા છે. ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રના સાહિત્યમાં આ ગ્રંથ મહામૂલ્યવાન અને પ્રમાણભૂત ગણાય છે. ગ્રંથ

[૩]

ધણે મોટા હોવાથી તે ત્રણ ભાગમાં ક્રમશઃ પ્રગટ કરવામાં આવશે. તેનો પ્રથમ ભાગ તૈયાર થવા આવ્યો છે જે ટૂંક સમયમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે. આ મૂલ્યવાન સાહિત્યસર્જન માટે સભા ઉભય પૂ. મુનિવર્યોની અત્યંત આભારી છે.

(૨) શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુજરાતી ગ્રંથમાળા: પૂર્વાચાર્યોદ્ધૃત ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર, ઐતિહાસિક અને ધાર્મિક કથાનકો વગેરે વિષય-વિષય પ્રકારનું સાહિત્ય આ ગ્રંથમાળા દ્વારા સીરીઝ તરીકે તેમજ સ્વતંત્ર પ્રકાશન તરીકે પ્રગટ કરવામાં આવે છે. અત્યાર સુધીમાં આ ગ્રંથમાળામાં ૯૧ પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે અને તે આ સભાના પેટ્રોન તથા આજીવન સભ્યને ધોરણ મુજબ ભેટ આપવામાં આવે છે.

આ રીતે સભાસદ બન્ધુઓને અપાતા ભેટ પુસ્તકોથી તેઓને ત્યાં સંસ્કારી-સાહિત્યનું એક નાનું પુસ્તકાલય બની ગયું છે, જે ધરના આબાલ-વૃદ્ધોને નિરંતર સંસ્કારી અને સંસ્કૃતિનું ઉચ્ચ પ્રેરણામૃત પાઠ રહેલ છે. આમ સભાના સભાસદો જ્ઞાનવૃદ્ધિનો આર્થિક લાભ મેળવી શક્તા હોવાથી સભાના સભ્યોની સંખ્યા દિનપ્રતિદિન વધતી રહેલ છે.

રિપોર્ટવાળા વરસ દરમિયાન, શેઠ પરશોત્તમદાસ નાગરદાસના પુત્રી કમળાબેનના ટ્રસ્ટમાંથી શેઠ મનુભાઈ લાલભાઈ હસ્તક આર્થિક સહાય મળતાં “કથારત્નકોષ” ભાગ. ૨ ને પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. અને આ ગ્રંથ તેમજ દક્ષિણદીપક પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રી વિજયલક્ષ્મણસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય-રત્ન કવિકુલતિલક મુનિશ્રી કીર્તિવિજયજી મહારાજશ્રીએ લખેલ “આર્હતધર્મપ્રકાશ” આમ બે પુસ્તકો સભાસદ બન્ધુઓને ભેટ આપવામાં આવેલ છે.

આ ઉપરાંત સ્વ. આચાર્ય વિજયકસ્તુરસૂરીશ્વરજી મહારાજ, કે જેઓશ્રીનો આ સભા ઉપર અત્યંત ઉપકાર હતો, તેઓશ્રીએ લખેલ તાત્વિક લેખોનો એક મહાન ગ્રંથ ‘જ્ઞાનપ્રદીપ’ પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથના પ્રકાશનમાં પાલનપુરના શ્રીસંઘે પૂરેપૂરી આર્થિક સહાય આપી છે તે બદલ તેમનો આ તકે આભાર માનવામાં આવે છે.

અમારી અભિલાષા તો બને તેટલું લોકભોગ્ય સાહિત્ય પ્રગટ કરવાની અને તેનો યોગ્ય પ્રચાર કરતા રહેવાની છે. ભાષાન્તરના મોટા ગ્રંથોની સાથેસાથ, લગભગ હજાર હજારના ખર્ચે નાના-નાના ગ્રંથો પ્રગટ કરવાની વિચારણા પણ સભાએ કરી છે. અને તેના ફલસ્વરૂપે સિદ્ધહસ્ત પ્રસિદ્ધ લેખક મુનિ મહારાજ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજે લખેલ “જીવનસૌરભ” અને સુપ્રસિદ્ધ લેખક સ્વ. મોતીચંદ ગિરિશંકરલાલ કાપડિયાકૃત “ધર્મકૌશલ્ય” આમ બે નાના ગ્રંથો પ્રગટ કરવાનો સભાએ નિર્ણય કર્યો છે જે તરતમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આ ઉપરાંત આ સભાના માનનીય મંત્રી સ્વ. શ્રીયુત વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ ગાંધી, કે જેઓએ આ સભાની પ્રગતિમાં અપૂર્વ ભોગ આપ્યો છે તેમની સેવાના સ્મારકરૂપે એક ધાર્મિક સુંદર ગ્રંથ પ્રગટ કરવાનો સભાએ નિર્ણય કર્યો છે, જે હજી અમે પ્રગટ કરી શક્યા નથી. પરંતુ નજીકના ભવિષ્યમાં તે પ્રગટ કરવાની અમારી ભાવના છે. અને તે માટે યોગ્ય પ્રયત્ન વિચારણા રહ્યો છે.

સાહિત્ય પ્રકાશનની દિશામાં જે નવો ઝોપ લેવાતો આવે છે અને સભાએ આ દિશામાં જે પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ, એ હિસાબે તો અમારે કહેવું જોઈએ કે હાલ અમે ખાસ કંઈ કરી શક્યા નથી. સમય

[૪]

અને સંજોગે મુજબ પ્રકાશન પ્રવૃત્તિ જરા મંદ પડી છે. ગુરુદેવની કૃપા અને વિદ્વાન તથા શ્રીમંતોના સહકારથી અમે આ દિશામાં કંઈક કરી શકીએ તેમ પ્રાર્થાએ છીએ.

(૩) જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરીઝ : આ ગ્રંથમાળાના 'શ્રી ત્રિપદિ શલાકાપુરુષ ચરિત્ર'ના મૂળ ચાર પર્વો પ્રતાકારે તથા પુસ્તકાકારે પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. પાંચમા પર્વથી પ્રગટ કરવાની વિચારણા ચાલે છે. યોગ્ય સહાય મળે તે શરૂ કરવામાં આવશે.

અન્ય પ્રવૃત્તિ

શ્રી આત્માનંદજી ફી લાઇબ્રેરી : સભા હસ્તક એક વિશાળ લાયબ્રેરી સ્થાપવામાં આવેલ છે. તેમાં જૈનધર્મ અને નીતિ તથા અભ્યાસને અંગે ૩૧. ૧૯૧૩૭ ની કોમ્પેટના કુલ ૧૧૮૬૨ પુસ્તકોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. તેમજ શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજ, શ્રી લખ્ષિવિજયજી મહારાજનો સભા હસ્તક પ્રાપ્ત થયેલ પ્રાચીન હસ્તલિખિત મૂલ્યવાન પ્રતોને એક અમૂલ્ય સંગ્રહ ખાસ સુરક્ષિત ગુપ્ત-મંદિર ખંધાવી લોખંડના કપાટોમાં વ્યવસ્થિત રીતે રાખવામાં આવ્યો છે. આ સંગ્રહનો યોગ્ય ઉપયોગ પણ થઈ રહ્યો છે.

જૈન-જૈનેતર સામયિકો ધરાવતું એક વાંચનાલય સભાના વિશાળ ખંડમાં ચાલુ છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ : સભાના મુખપત્ર તરીકે ૫૪ વરસથી આ માસિક પ્રગટ કરવામાં આવે છે જે સભાના સભાસદોને ભેટ અને વાર્ષિક ગ્રાહકોને માત્ર ૩૧. ત્રણના લવાજમથી આપવામાં આવે છે. તે ઉપરાંત ગ્રાહકોને એક ભેટ પુસ્તક પણ આપવામાં આવે છે.

માસિકને અંગે અમારે કહેવું જોઈએ કે તેની ગ્રાહકસંખ્યા જોઈએ તેટલી મોટી ન હોવાથી તેમજ મુદ્રણ-કાગળ વગેરેની મોંઘવારીને અંગે આજે તે ખેટમાં ચાલે છે.

માસિકને વધુ સમૃદ્ધ બનાવવા માટે યોગ્ય વિચારણા કરવામાં આવેલ છે તેમજ વધુ ઉપયોગી અને અભ્યાસપૂર્ણ સાહિત્ય મેળવવા માટે લેખકોને યોગ્ય પુરસ્કાર આપવાનું ધોરણ પણ અખત્યાર કરવામાં આવેલ છે અને ધામે ધામે અમેને ઉચ્ચ કોટીના લેખકોનો સહકાર મળતો રહે છે પરંતુ માસિકને અંગેની મોટી ખોટ આવે છે તેનો યોગ્ય તોડ લાવવાની ચિંતા સભાને સેવવાની રહે છે.

માસિકનાં મુજબ વાચકો અને માનનીય સભાસદ ખંધુઓ આ પ્રશ્ન વિચારે, માસિકના ગ્રાહકસંખ્યા વધારવામાં સહાયશ્રુત અને અને માસિકની લેખસામગ્રી વધુ રસવતી બનાવવામાં વિદ્વાન લેખકોનો વધુ ને વધુ સહકાર મળતો રહે તેમ આ તકે પ્રાર્થાએ છીએ.

શિક્ષણ અને રાહતના ખાતાઓ : સભા સાહિત્યોદ્ધાર ઉપરાંત શિક્ષણપ્રચાર અને રાહત-કાર્યને અંગે પણ રસ ધરાવે છે અને હાલમાં સભા હસ્તક નીચેના ખાતાઓ ચાલુ છે.

આ સભાએ સભાસદો દ્વારા ઉદ્ભવિત કરેલું પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તક મુનિરાજશ્રી ક્રાંતિવિજયજી મહારાજ સ્મારક કેળવણી ફંડના વ્યાજમાંથી સભાએ કરેલ ઠરાવ મુજબ તેમજ સભાને સ્વ. શંકરેવચંદ દામજીએ સુપ્રત કરેલ રકમના વ્યાજમાંથી ભાવનગરમાં મેટ્રિકમાં પ્રથમ તેમજ દ્વિતીય નંબરે પાસ થનાર શ્રે. મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીને પ્રવર્તકશ્રીની સ્વર્ગવાસ તિથી અપાડ શુદ્ધ ૧૦ના રોજ જાહેર

[૫]

ખેળાવડો થોળને ચંદ્રકો આપવાનું લક્ષ્ય રાખવામાં આવ્યું છે. તેની વ્યવસ્થા આ વર્ષસથી જ શરૂ કરવાની ભાવના અમોએ વ્યક્ત કરી હતી પરંતુ હજી અમો કંઈ કરી શક્યા નથી તે બદલ દિલગીર છીએ. હવે તરતમાં આ અંગે યોગ્ય કરવામાં આવશે.

તહાપરાંત શ્રી મૂળચંદ્રભાઈ સ્મારક કેળવણી ફંડ, બાલ્ય પ્રતાપચંદ્ર ગુલાબચંદ્ર કેળવણી ફંડના વ્યાજમાંથી તેમજ સભા તરફથી અને પ્રકારની કેળવણીના ઉત્તેજનાથે સ્કોલરશિપો, પુસ્તકો વગેરે જૈન વિદ્યાર્થીઓને પ્રતિવર્ષ આપવામાં આવે છે.

તેમજ અગ્રે ચાલતી શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર જૈન સામાયિકશાળાને રૂ. ૨૦) તથા શ્રી ઉજ્જમ-ખાઈ જૈન કન્યાશાળાને રૂ. ૧૨૫) પ્રતિવર્ષ ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

શ્રી બોલીદાસ ધરમચંદ જૈન બંધુઓ માટેનું રાહત ફંડ તેમજ ભારત આઝાદ થયું તેની પુણી નિમિત્તે આઝાદ દિને સભાએ અલગ મૂકેલ રૂ. ૧૦૦૦)ના વ્યાજમાંથી જરૂરિયાતવાળા જૈન બંધુઓને રાહત આપવામાં આવે છે. આજના યુગમાં “ રાહત ” કાર્ય જરૂરી અને આવશ્યક બન્યું છે તો આ ફંડ વધારી આપણા સ્વામીભાઈઓને વધુ રાહત કેમ આપી શકાય તેવી જાતનો સમાનો પ્રયાસ શરૂ છે. સખાવતી અને ઉદારદિલ જૈન બંધુઓનું અમે આ પરત્વે ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

દેવગુરુભક્તિ અને ગુરુજયંતિઓ—પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીઆત્મારામજી મહારાજશ્રીની જન્મ તિથિ ચેત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજ હોવાથી તે દિવસે દરવર્ષે સભાસદ બંધુઓ પવિત્ર ગિરિરાજ શ્રી શત્રુંજય તીર્થે જઈ, પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજશ્રી આત્મારામજીની મૂર્તિ પાસે સિંહાસનમાં પ્રભુ પધરાવી તેમની પાસે પૂજા વગેરે ધાર્મિક કાર્યો કરી, સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવે છે. સભા માટે આ અપૂર્વ ભક્તિ-પ્રસંગ છે. ગુરુભક્તિના આ ઉત્તમ પ્રસંગ માટે ગુરુભક્ત ઉદારદિલ શેઠ સકરચંદ્ર મોતીલાલ મૂળભાઈએ એક રકમ સભાને સુપ્રત કરી છે, તેના વ્યાજમાંથી ખર્ચ થાય છે.

દર વર્ષે માગસર વદિ છત્રના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમૂળચંદ્ર મહારાજની તેમજ આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ તેઓશ્રીના સુશિષ્ય શાન્તમૂર્તિ આ. શ્રીવિજયકમલસૂરીધરજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસ જયંતિઓ માટે થયેલ ફંડના વ્યાજમાંથી ઉપરોક્ત દિવસોએ દેવગુરુની ભક્તિપૂર્વક જયંતિઓ ઉજવવામાં આવે છે.

સ્થાપના દિન ઉજવણી—

આ સભાનો વાર્ષિક સ્થાપનાદિન—જેઠ શુદ્ધ ૨ ના શુભ દિનની ઉજવણી અંગે વોરા હડીસંગ-ભાઈ અવેરચંદ પોતાની હયાતિમાં સભાને આપેલ રૂ. ૧૦૦૦) રકમનું વ્યાજ અને ખેતે કહી ગયેલ બાકીની રકમનું રૂ. ૧૫૦૦ નું વ્યાજ, જે તેમના ધર્મપત્ની શ્રી હેમકુંવર બહેન દરવર્ષે આપે છે તે, આ અને વ્યાજની રકમવડે થોડા વર્ષોથી અહીંને બહાર તળાવ તીર્થે જઈને સ્થાપના-મહોત્સવ ઉજવવામાં આવે છે. વોરા હડીસંગભાઈએ બાકીની આપવા કહેલ રકમ તેઓશ્રીના ધર્મપત્નીએ સભાને હાલ આપી દેવા જણાવેલ છે. આ રકમથી તીર્થયાત્રા થવા સાથે દેવગુરુભક્તિ વગેરેનો સમાસદ બંધુઓને લાભ મળતો હોવાથી આત્મકલ્યાણમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

[૬]

આ મહોત્સવ ઉજવવામાં આજની મોંઘવારીને અંગે ખર્ચમાં થોડી તુટ પડે છે તો કાતાને વિનંતી કે તેઓ પોતે આપેલ રકમમાં થોડ્ય ઉમેરો કરી પરિપૂર્ણ વ્યવસ્થા થાય તેવો તોડ ઉતારે. શેઠ શ્રી હડીસંગભાઈના ધર્મપત્ની હેમકુંવરબેન શેઠશ્રીની પૂણ્ય સ્મૃતિ અંગે બોર્ડીંગ, મહોત્સવ, વગેરે શુભ કાર્યોમાં પોતાની લક્ષ્મીનો સફળ્ય કરી રહ્યા છે ત્યારે સાથેસાથ તેઓશ્રીની સ્મૃતિરૂપે ઉજવાઈ રહેલ આ મહોત્સવના ખર્ચને પહોંચી વળવા થોડ્ય રકમ તે અંગેના ફંડમાં ઉમેરશે તેવી આશા રાખીએ છીએ.

આવી જ એક વિનંતી પ્રાતઃસ્મરણીય મુનિ મહારાજ શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ જયન્તી અંગે તેઓશ્રીના શિષ્યમંડળને છે. આ જયન્તી અંગે સભા પાસે ફંડ તો પડ્યું છે અને પૂર્વે આ દિવસે સભાના સભાસદ બંધુઓને પ્રીતિભોજન આપવામાં આવતું પણ હતું, પરંતુ જો જમણું કરીએ તો તેમાં પણ મોંઘવારીને અંગે તુટ આવે તેમ છે. એટલે થોડી રકમ જો ફંડમાં ઉમેરવામાં આવે તો જયન્તી પ્રસંગે થોડ્ય કરવામાં આવે આચાર્યશ્રી વિજય કમળસૂરીશ્વરજી મહારાજનો મોટો શિષ્યસમુદાય આજે આપણા મુનિમંડળમાં સારું સ્થાન ધરાવે છે. તેઓશ્રી જો થોડ્ય પ્રેરણા કરતા રહે તો આ કાર્ય સહજમાં કરી શકાય તેમ છે. આશા છે આ પ્રાયત્ન તેઓશ્રી થોડ્ય કરી આ સભાને આભારી કરશે.

આનંદ મેળાપ—દર બેવ્રતા વર્ષે આ સભાના કાયમી પ્રમુખ શેઠ શ્રીયુત ગુલાબચંદ આણંદજીએ આપેલ રકમના વ્યાજમાંથી ઠરાવ મુજબ સભાસદોને દૂધપાટી આપવામાં આવે છે અને મેળવરો તરફથી જ્ઞાનપૂજન પણ થાય છે.

જ્ઞાનપૂજન—દરવર્ષે કાર્તિક શુદ્ધ ૫ (જ્ઞાનપંચમી)ના રોજ સભાના મકાનમાં જ્ઞાન પધરાવી પૂજન વગેરે કરી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

સેવાતું સમારક

આ સભાના આત્મા સમાન માનનીય મંત્રી, ભાઈ સ્વ. વલ્લભદાસ ત્રિલુવનદાસ ગાંધીની સેવાની સ્મૃતિ જાળવી રાખવા માટે સભાના હોલમાં તેઓશ્રીનું તૈલચિત્ર ખુલ્લું મૂકવાનો ઠરાવ સભાએ કર્યો હતો તે અનુસાર પ્રસિદ્ધ વક્તા મુનિ મહારાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજની સાનિધ્યમાં એક મેળારડો થોળને ગાંધી હરખચંદ વીરચંદ મહુવાનિવાસીના હસ્તે શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈનું તૈલચિત્ર ખુલ્લું મૂકવામાં આવેલ છે.

આમ તેઓશ્રીનું તૈલચિત્ર ખુલ્લું મૂકવા ઉપરાંત, સદ્ગતની સાહિત્ય પ્રકાશનની ભાવનાને વ્યક્ત કરવા, તેઓશ્રીની સ્મૃતિરૂપે શ્રી. પાંચેક હબ્બરના ખરચે એક ધાર્મિક ગ્રંથ પ્રગટ કરવાનો નિર્ણય સભાએ કર્યો હતો, અને આ કાર્યના સમર્થનમાં, સદ્ગતના શુભેચ્છકોએ શ્રી. ૨૪૧૯નું એક સમારક ફંડ એકત્ર કરી સભાને આપેલ છે. તે ગ્રંથ પ્રગટ કરવાની ભાવના ઉપર દ્વિતી તેમ સભા સેવી રહેલ છે અને તે કાર્ય હવે નજીકના ભવિષ્યમાં હાથ ધરવામાં આવશે.

આભાર દર્શન

સભાનો વિકાસ તો અનેક વિદ્વાન મુનિવર્યો, વિદ્વાનો, શ્રીમંતો અને દાનવીરોના સહકારને આભારી છે. કોઈએ પોતાની વિદ્વતાનો સતત લાભ આપી સભાની સાહિત્ય-પ્રકાશન પ્રવૃત્તિને દીધાવી છે તો કોઈએ પોતાની સુકમાઈનો દાનપ્રવાહ સભા તરફ વહેતો રાખી સભાના કાર્યને વેગ આપ્યો છે. એ સૌનો વ્યક્તિગત જુદો જુદો આભાર ન માનતાં સમગ્ર રીતે આ તકે આભાર માનીએ છીએ. એમ છતાં આ સભાના સાહિત્ય-પ્રકાશનના મૌરવમાં ઝોર વધારો કરી રહેલા અને સભાના અબ્યુદય માટે

[૭]

સતત ચિંતન સેવી રહેલાં આગમ-પ્રભાકર મુનિવર્ધ ઓ પુણ્યવિજયજી મહારાજ, મુનિવર્ધ ઓ જાંબુવિજયજી મહારાજ આદિને આભાર માન્યા વિના અમે રહી શકતા નથી. ઇચ્છીએ કે તેઓશ્રીનો પ્રેરણા અને સહકારથી અનેક શુભ પ્રવૃત્તિઓ કરવા માટે સભા ભાગ્યશાળી બને.

અભિલાષા અને મનોરથો

જૈન સમાજના શ્રદ્ધાળુ શ્રીમંત બંધુઓ, સાહિત્યપ્રિય અને વિચારશીલ બંધુઓ આ રિપોર્ટ વાંચી સભાની ચાલતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓથી વાકેફ થઇ કાર્યવાહકોની આ કલ્યાણકારી કાર્યવાહીમાં જોડાઇને ઉર્ધ્વચક્ત રત્નત્રયીની ભક્તિ કરવાપૂર્વક જે જે અનુકરણીય અને આત્મહિતકર જણાય તે તે ગ્રહણ કરે તેમ અંતઃકરણપૂર્વક ઇચ્છીએ છીએ. ક્રમબદ્ધ વિકાસ સઘતી આ સભાને નજીકના જ ભવિષ્યમાં ‘હીરક મહોત્સવ’ જાળવવાની સુભાગી તક પ્રાપ્ત થશે, તે આપ સર્વની સ્નેહમયી અમીરદ્રષ્ટિનું જ પરિણામ અમે માનીએ છીએ અને આ સભાએ સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં દેશ-પરદેશમાં જે કંઇ નામના પ્રાપ્ત કરી છે તેમાં પ્રતિદિન સવિશેષ પ્રગતિ થાય એમ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

સં. ૨૦૧૮, મહા શુક ૧૫

તા. ૨૮-૧-૫૮

વિકલ્પદાસ મૂળચંદ શાહ

બદવજી ઝવેરભાઈ શાહ

માનક મંત્રીઓ

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સંવત ૨૦૧૨ના આસે વદી આમાસના રોજ

શ્રી જ્ઞાન ખાતે :

શ્રી પાટણના કાગળ ખાતે: ૧૯૩૭-૮-૦

પુસ્તક પરતી વેચાણ તથા પરચુરણ આવક ૬૭૭-૦-૬

૨૬૧૪-૮-૬

શ્રી જ્ઞાન ખાતે તુલના તે સરવૈયામાં લઈ ગયા તે:

૨૬૨૦-૧૪-૦

શ્રી મેમ્બરશીપ ખાતે:

વાર્ષિક મેમ્બર શી. ૫૦-૦-૦

લાઠિ મેમ્બરના સ્વર્ગવાસનો હવાલો. ૫૫૦-૦-૦

મકાન બાકું. ૨૫૧૩-૮-૦

બાબ ૧૯૮-૬-૦

૩૩૧૨-૧૪-૦

કુલ રૂપીઆ ૮૫૪૮-૪-૬

રાજકોટ તા. ૨૫-૧૦-૫૭

સલા-સાવનગર

પૂરા થતાં વર્ષનો આવક-ખર્ચનો હિસાબ.

શ્રી જ્ઞાન ખાતે.

પગાર ખાતે.	૧૧૮-૦-૦
વીમા ખાતે.	૧૨૭-૮-૦
ન્યુસપેપર ખાતે.	૨૮૪-૧૨-૦
લાયબ્રેરી ખાતે.	૨૩૭-૬-૦
ટપાલ ખર્ચ.	૩૪-૧૫-૬
ગ્રાહેરખર્ચ ખાતે.	૭૯-૬-૦
સ્ટેશનરી ખાતે.	૬૨-૧૨-૯
પરચુરણ ખર્ચ.	૮૪-૧૪-૦
છપામણી ખાતે.	૧૫૮-૦-૦
ઉચ્ચશાસ્ત્ર કન્યાશાળાને મદદના.	૧૨૫-૦-૦
વૃદ્ધિચંદ્રા સામાયિકશાળાને મદદના.	૨૦-૦-૦
આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક પઠના વૃદ્ધના.	૨૨૯૭-૭-૬
અનેકાન્ત છત્રેણ પુસ્તકના વૃદ્ધના.	૧૧૩૫-૬-૦
એ. બી. સી. એ'કના લેણા લખી વાળ્યા.	૪૨૨-૧૩-૬
સરવૈયા ફેરના લખી વાળ્યા.	૫૫-૧-૩

૫૨૩૫-૬-૬

શ્રી મેમ્બરશીપ ખાતે.

પગાર ખાતે.	૧૫૭૨-૦-૦
પ્રીન્ટીંગ ખાતે.	
સ્ટેશનરી ખાતે.	૧૦-૭-૦
વિજળી બતી ખાતે.	૮૩-૮-૦
મુસાફરી ખર્ચ	૧૨-૬-૦
પરચુરણ ખર્ચ.	૪૪૮-૧૫-૯
જ્યંતી ખાતાઓમાં વૃદ્ધના.	૧૦૬-૬-૩
બાજ ખાતે	૭-૧૪-૦
વિમો.	૮૯-૧૫-૦
ઓડીટ ફી.	૧૦-૦-૦

૨૩૮૧-૮-૦

શ્રી મેમ્બરશીપ ખાતાના વધારાને નીલાવ ફંદ ખાતે લઈ ગયા તે.

૯૩૧-૬-૦

કુલ રૂપીઆ. ૮૫૪૮-૪-૬

અમારા રિપોર્ટ પ્રમાણે

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ્સ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સંવત ૨૦૧૨ ના આસો વહી

ફંડ તથા દેવું

શ્રી નીભાવ ફંડ ખાતે :

ગયા વર્ષના સરવૈયા મુજબ :	૩૧૬૭-૧૦-૬
ઉમેરો : વર્ષ દરમિયાન વધારો	
આવક ખર્ચ ખાતાના	
હિસાબ મુજબ	૬૩૧-૬-૦

૪૧૨૬-૦-૬

શ્રી ફંડ ખાતે :

પેટ્રોન તથા લાઘ્વ મેમ્બરશીપ ફંડ :	૭૬૬૩૧-૦-૦
ગુજરાતી સીરીઝ ખાતે :	૩૫૬૫૧-૦-૦
જ્ઞાતી ફંડ ખાતે :	૧૧૨૭૬-૧૫-૬
જ્ઞાન ખાતે પુસ્તકો છપાવવા માટે :	૪૦૧૨-૨-૬
જુદા જુદા ફંડો ખાતે :	૧૪૨૮૧-૧૨-૦

૧૪૨૧૫૨-૧૪-૦

શ્રી દેવું :

લાયઝેરી ડીપોઝીટ :	૯૫-૦-૦
યુએસએરોનું દેવું :	૬૧૮-૧૪-૬
પરચુરણ દેવું :	૩૧-૮-૦

૧૦૪૫-૬-૬

શ્રી સરવૈયા ફેરના :

૨૭-૧૫-૯

કુલ રૂપિયા ૧૪૭૩૫૫-૪-૯

ઓ ટી ટ સ્ રિ પો ઈ.

અમોએ ઉપરનું શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરનું સંવત ૨૦૧૨ ના આસો વહી અમાસના રોજનું સરવૈયું તથા તે જ દિવસે પૂરા થતાં વર્ષનો આવક ખર્ચનો હિસાબ સભાના ચોપડા તથા વાઉચરો સાથે તપાસ્યો છે અને તે અમારા જુદા રીપોર્ટને આધીન રહીને ખરો માલુમ પડ્યો છે.

રોજકોટ તા. ૨૫-૧૦-૫૭

Sanghavi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ્સ.

સભા-ભાવનગર**અમાસના રોજનું સંરવૈયું.****મીલકત તથા હોજી****શ્રી જ્ઞાન ખાતે :**

વેચાણ પુસ્તક સ્ટોક :	૨૪૪૭૩-૭-૬
કાગળ તથા અન્ય સ્ટોક :	૩૪૬-૫-૦
પુસ્તક તૈયાર કરવામાં થયેલ ખર્ચ :	૨૬૪૧-૩-૩
જ્ઞાન ખાતે વૃત્તના :	૩૩૮૦-૮-૦

૩૦૮૪૧-૮-૮

૯૪૭૯૧-૧૪-૦

શ્રી મકાનો ખાતે :**શ્રી ઇન્વેસ્ટમેન્ટ ખાતે :**

ભાવનગર સ્ટેટ ટ્રેઝરી બોન્ડમાં	૧૦૦૦૦-૦-૦
મહાલક્ષ્મી મીલના શેરમાં :	૨૦૦-૦-૦

૧૦૨૦૦-૦-૦

શ્રી લોન (તારણ વગરની)**કમીટીના સભ્યો પાસે :**

૬૦૦૦-૮-૦

શ્રી લેણું :

બુકસેલર્સ પાસે :	૧૧૬૯-૧૧-૬
મેમ્બર્સ પાસે :	૩૫-૦-૦
બાડાનું લેણું :	૩૮૨-૧૨-૬
પરચુરણ લેણું :	૬૧૬-૧૫-૬

૨૨૦૪-૭-૬

શ્રી બેંકમાં તથા રોકડ પુરાંત :

બેંકમાં સેવીંગ્સ ખાતામાં :	૨૦૬૯-૦-૦
બેંકમાં ચાલુ ખાતામાં :	૭૭૨-૪-૦
પોસ્ટલ સ્ટેમ્પસ :	૭૨-૮-૬
શ્રી પુરાંત પ્રમુખ સાહેબ પાસે :	૩૦૦-૦-૦
શ્રી પુરાંત :	૧૦૮-૨-૦

૩૩૧૬-૧૪-૬

કુલ રૂપીયા : ૧૪૭૩૫૫-૪-૮

[૧૨]

સં. ૨૦૧૨ ની સાલ સુધીમાં થયેલ પેટ્રન સાહેબોની નામાવલિ

- ૧ શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી ખી. એ.
- ૨ રા. બ. શેઠ કાન્તિલાલ હથિરલાલ જે. પી.
- ૩ શેઠ માણિક્યંદ જેયંદભાઈ
- ૪ " રતીલાલ વાડીલાલ
- ૫ " માણિકલાલ ચુનીલાલ જે. પી.
- ૬ " કાન્તિલાલ બકોરદાસ
- ૭ રાવ બહાદુર શેઠ નાનજીભાઈ લધાભાઈ
- ૮ " ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ
- ૯ " પદમશીભાઈ પ્રેમજીભાઈ
- ૧૦ " રમણિકલાલ ભોગીલાલભાઈ
- ૧૧ " મોહનલાલ તારાચંદ જે. પી.
- ૧૨ " ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ
- ૧૩ " ચંદુલાલ ટી. શાહ જે. પી.
- ૧૪ " રમણિકલાલ નાનચંદ
- ૧૫ " દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ
- ૧૬ " દલીચંદ પુરષોત્તમદાસ
- ૧૭ " ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા
- ૧૮ રાવ બહાદુર શેઠશ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશી
- ૧૯ શેઠ અમૃતલાલ કાલીદાસ
- ૨૦ " ખુશાલદાસ ખેંગારભાઈ
- ૨૧ " કાન્તિલાલ જેશીંગભાઈ
- ૨૨ " અંક્રકાન્તભાઈ ઉજ્જવશી
- ૨૩ " પુંજભાઈ દીપચંદ
- ૨૪ " લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસ
- ૨૫ " કેશવલાલ લક્ષ્મીભાઈ
- ૨૬ શાહ ઓધવજીભાઈ ધનજીભાઈ, સોલિસિટર
- ૨૭ શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ ખી. એ.
- ૨૮ " સારાભાઈ હીસીંગ
- ૨૯ " રમણુભાઈ દલસુખભાઈ
- ૩૦ " જમનાદાસ મોનજીભાઈ ઝવેરી
- ૩૧ " વીરચંદ પાનાચંદ
- ૩૨ " હીરાલાલ અમૃતલાલ ખી. એ.
- ૩૩ મહેતા ગિરધરલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા
- ૩૪ શાહ લવજીભાઈ રાયચંદ
- ૩૫ ,, પાનાચંદ લક્ષ્મીભાઈ
- ૩૬ શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ
- ૩૭ ,, પરશોત્તમદાસ મનસુખલાલ તારવાળા
- ૩૮ મહેતા મનસુખલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા
- ૩૯ શેઠ છોટાલાલ મગનલાલ
- ૪૦ ,, માણિક્યંદ પોપટલાલ ચાનગદવાળા
- ૪૧ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ સંધવી
- ૪૨ ડોક્ટર સાહેબ વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ મહેતા
- ૪૩ શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ મૂળજી
- ૪૪ ,, પ્રાગજીભાઈ ઝવેરચંદ
- ૪૫ ,, ખીમચંદ લક્ષ્મીભાઈ
- ૪૬ ,, પુરુષોત્તમદાસ સુરચંદ
- ૪૭ ,, કેશવજીભાઈ નેમચંદ
- ૪૮ ,, હાથીભાઈ ગલાલચંદ
- ૪૯ ,, અમૃતલાલ ફૂલચંદ
- ૫૦ ,, વનમાળી ઝવેરચંદ
- ૫૧ ,, ખીમચંદ મોતીચંદ સરવૈયા
- ૫૨ ,, રમણુલાલ જેશંગભાઈ ઉગરચંદ
- ૫૩ ,, મગનલાલ મૂળચંદભાઈ
- ૫૪ ,, નરોત્તમદાસ શામજીભાઈ
- ૫૫ ,, કેશવલાલ યુલાખીદાસ
- ૫૬ ,, ચીમનલાલ મગનલાલ
- ૫૭ ,, રતિલાલ ચત્રજી
- ૫૮ ,, પોપટલાલ ગિરધરલાલ
- ૫૯ ,, કાન્તિલાલ હીરાલાલ કુસુમગર
- ૬૦ ,, સાકરલાલ ગાંડાલાલ વેલાણી
- ૬૧ ,, હરખચંદ વીરચંદ
- ૬૨ ,, ચંદુલાલભાઈ વર્ધમાન
- ૬૩ ,, છોટાલાલ ભાઈચંદભાઈ
- ૬૪ શ્રીમતી પ્રભાવતીબેન હરખચંદ ગાંધી

(પૃષ્ઠ ૬૪ નું અનુસંવાન)

તપગચ્છ ગગન રવિ રૂપા હુઆ વિજયસિંહ ગુરુ ભૂપા;
સત્ય કર્પૂરાવજય રાજા ક્ષમા જિન ઉત્તમ તાજા....જિ૦-૨

પદ્મ ગુરુ રૂપ ગુણભાજા કીર્તિ કરતુર જગ છાજા;
મણિ બુધ જગતમે ગાજા મુક્તિ ગણી સંપ્રતિ રાજા....જિ૦-૩

વિજય આનંદ લઘુ નંદા નિધિ શરી અંક હે ચંદા; (૧૯૧૯)
અંખાલે નગરમે ગાયો નિજાતમ રૂપ હું પાયો...જિ૦-૪

અર્થ—હે પ્રભુ, આજ આપની યશઃકીર્તિનું ગાન કર્યું તેથી મારા મનના પાપો દૂર ગયા. દેવના દેવ શ્રી તીર્થંકર દેવની એકસો ને આઠ કાવ્યોવડે અમે સ્તુતિ કરી.

હવે આ પૂજના રચયિતા શ્રી આત્મારામજી મહારાજ ખીજા નામમાં શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની ગુરુ-પરંપરાની પટાવલી કહે છે :-શ્રી તપગચ્છરૂપ આકાશમાં સૂર્ય સમાન શ્રી વિજય સિંહસૂરીશ્વરજી થયા. પછી સત્યવિજયજી, પછી કર્પૂરવિજયજી, પછી ક્ષમાવિજયજી, પછી જિનવિજયજી, પછી ઉત્તમવિજયજી, પછી પદ્મવિજયજી, પછી શ્રી મણિવિજયજી દાદા થયા. આ મુનિપુંગવો પદ્મસ્થ હતા. તેમના શિષ્ય શ્રી બુદેરાયજી (શ્રી બુદ્ધિવિજયજી થયા) તેમના મોટા શિષ્ય શ્રી મુલચંદજી મહારાજ (શ્રી મુક્તિવિજયજી ગણી), તેમનાથી નાના ગુરુભાઈ શ્રી આત્મારામજી (વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજ થયા. તેમણે વિક્રમ સંવત ૧૯૧૯માં પંચમમાં અંખાલા શહેરમાં આ પૂજની રચના કરી. કવિ કહેતાં કહેતાં પોતાના આંતરિક ઉદ્દગારો જણાવે છે કે-હું આ પૂજની રચનાથી મારા મૂળ આત્માનું સ્વરૂપ પામ્યો-કૃતાર્થ થયો.

આત્મ સુધારણા

લોકમાનસ એવા પ્રકારનું છે કે, જો પારકાના દોષો ગણ્યા કરે, પણ પોતાનો તો એક પણ દોષ યાદ ન કરે; પણ આપણે આપણું માનસ એવું કેળવવું જોઈએ કે જેથી આપણને આવા પ્રકારની વિચારણા આવે; ‘મારા દોષો બતાવનાર આ મારો ઉપકારી છે. એણે મારા દોષો ન બતાવ્યા હોત તો હું કેમ સુધરત?’ લોકમાનસ કદાચ આપણે ન સુધારી શકીએ, પણ આપણે આપણું માનસ તો સુધારી શકીએ ને ?

મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રલાલ)

Reg. N. B. 431

સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપાય : જપયજ્ઞ

જપયજ્ઞનો એ અર્થ છે કે ઇશ્વરનું નામ જપીજપીને પર-
માત્માને પ્રાપ્ત કરવા. આ જપ કરવાની રીત યંત્રવત્ ન જ હોવી
જોઈએ. ઘણા માણસો યંત્રવત્ ઇશ્વરનું નામ જપે છે અને કોઈ
પ્રકારનું ઇષ્ટફલ પામી શકતા નથી. નામ અને રૂપ બંને એક જ
હોવાથી જપ કરતી વખતે ઇશ્વરના નામ સાથે મન તદાકાર
થયું હોવું જોઈએ. પૂરા સ્નેહથી અને ભક્તિભાવથી જ્યારે તમે
ઇશ્વરનું નામ લો છો, ત્યારે તેનો સ્વાદ અમૃત કરતાં પણ
વધારે મધુર હોય છે; કારણ કે એમ કરવાથી તમારા અંતઃ-
કરણમાં છુપાઈ રહેલો આનંદ તમે બહાર લાવો છો. જે ક્ષણે
તમે ઇશ્વરના નામનો જપ શરૂ કરો છો, તે જ ક્ષણે તમે વર્ણવી
ન શકાય તેવો આનંદ અનુભવો છો. હકીકતે તો નામ લેવું તે
કોઈના દ્વરના ધ્યેય માટેની સાધના નથી, પણ ધ્યેય પોતે જ
છે. જો તમે તમારા મોંમાં સાકરનો ગાંગડો મૂકશો. તો તેનો
સ્વાદ આવતાં કંઈ વાર લાગશે નહિ. એ જ રીતે તમે દેવી
નામ લેવાનું શરૂ કરો કે તરત તેનો આનંદ તમે અનુભવશો.

એવા ઘણા માણસો છે કે જેઓ નામજપ કર્યા કરે છે અને
કહે છે કે તેમાંથી તેમને કોઈ આનંદનો લાભ મળતો નથી. જો
બીજા કોઈ પણ વસ્તુ કરતાં વિશેષ રીતે તમને ઇશ્વરમાં પ્રેમ
હોય તો તમને તેનું નામ તે જ ક્ષણે આનંદદાયી થઈ પડશે.
જે વિષયને તમે તમારા પૂરાં દિલથી ચાહતા હો. એના વિચાર-
માત્રથી તે તમને આનંદ આપે છે. દાખલા તરીકે માતા પોતાના
બાળકને ચાહે છે અને તેથી પોતાના બાળકનું નામ એને ઘણું
પ્યારું અને મધુર લાગે છે. આ અનુભવ દરેક માતાનો છે. તમે
જેને ચાહતા હો તેવો તમારો એક મિત્ર હોય તો એ મિત્રનું
નામ પણ તમને આનંદ આપે છે. એવી જ રીતે જ્યારે તમે
તમારું હૃદય પૂરેપૂરું ઇશ્વરને સોંપી દો અને તેનું નામસ્મરણ
કરો, તો, એ તમને અતિશય મધુર લાગવું જ જોઈએ.

['સ્વામીશ્રી રામદાસનો ઉપદેશ']

મુદ્રક અને પ્રકાશક :- હરિલાલ દેવચંદ શેઠ : આનંદ પ્રી. પ્રેસ-ભાવનગર.